

ALL NATIONS GOSPEL PUBLISHERS

www.angp-hb.co.za

info@angp.co.za

THE HEART OF MAN IN MAWCHI

मांअहां मोन

ई चोपडी नोवी नाय. बेन होव बोराहा पाहाला ई पोयली फ्रान्स देशामाय सापवामाय येनेल एन ओजारो लोकाळ त्येपाने मोठी बोरकेत मिळयेल आत्मीक आरसारोका ये चोपडये उपयोग जायलो हेय पोरमेहेर एअहे तेहेकोय मांअहाय आपे आत्मीक रूप ये चोपडयेकोय वोळाखलां हेय खूब जाहाय आपे पापो मोना चित्रां ये चोपडये पानामाय एअला हेय एन मोना बोदाल कोअयोहो. एन नोत्रा मोन एन नोवो आत्मा मिळवी लेदलो हेय.

COPYRIGHT

ISBN 0 908367 27 9

ALL NATIONS GOSPEL PUBLISHERS

P.O. Box 2191, PRETORIA, 0001, R.S.A.

(A Gospel Literature Mission financed by donations)

(Reg. No. 1961/001798/08)

मांअहां मोन

देवा मोंबीर का काळयोवृता कारखाना

१ योहान ३ : ४-१०

ई चोपडी वाचाहा तोवे ई गोठ मोनामाय थोवा का, ई योक आरसो हेय एन त्यामाय तुमा तुमाहालूज एई सोकताहा. तुमा दोरमा नाय माननारे रां किंवा ख्रिस्ती रां बोरसो नाय थोवनारे रां किंवा दोरमा नाय पाळनारा रां पोरमेहेर तुमाहाल एअहे तेहेंकोय तुमा तुमाहाल एअहा पोरमेहेर मांअहां रोंग रुप एए नाय तो मांअहां मोन एअहे (१ शमबेल १६ : १७).

काळयोवृत ओ बादा ठोगाहा आबोहो हेय आंदारा राजा हेय या दुन्या ओदिकारी उजवाडा दुता रूप लेहे खूब जाआं त्याल उजवाडा दून मानताहा पेन जोवे त्या खोरां रुप देखांयेहे तोवे त्याहाल ती पोटे नाय, जेहेंकोय जुनाकाळामाय तेहेंकोय आज बी खूब खोटा सेवक एन ठोग बाज्येकोय बोआला काम कोअनारा हेता त्या ख्रिस्ती आमा ख्रिस्ता सेवक एहेंकोय देखाडताहा यामाय नोवाई कोअना हारका काय नाय. काळयोवृत बी पोते (सोताहा) खूबूज उजवाडो देनारा देवदुता रूप लेहे. (२ कोरिथ ११ : १३-१४) काळयोवृत या दुन्या देव, मांअहां मोन एन डोळा आंदळा ओअहे त्याहाटी त्यें देवा मोया त्या मोठापोणा एन राज एई सोके नाय तेहेंकोयज तारणारी मालक येसू राजा याल बी त्या कोदिही बी एअनारा नाय बादे पापी एन बोरसो नाय थोवनारे मांअहें देवा हुम्बूर आंदळे एन मोअले ओहोडे हेते. या काळा देवा आत्मा त्याहावोय ओदिकार ओअहे

ओअनारा नाशा बोदाल त्याहा डोळा कोअहे वी रिते उगडाय गोयाहा नाय पेन जोलामजुग्या नाशा एसे त्याहा पाग त्याहाल लेय जाय रोअयाहा जो एहेकोय आखेहे का, " मांये मांय पाप नाय " तो त्यालूज लोवाड कोअहे. (१ योहान १ : ८).

ई चोपडी वाचीन त्यामान्या चित्राहा बोंदाल विचार ओअहा तर तुमे मोन कोहोडा हेय ई तुमाहाल होमजायी.

देवा उजवाडल तूमे मोना चित्रा कोहोडा हेय ई देखाडां दां तुमे पापे होमजीला नायं आखाहा मां काहाका देवा वोचेन ई आखेहे का " जर आपा आखजेहे का आमाहामाय पाप नाय तर आपा आपाहालूज लोवाड कोअजेहे एन आपाहामाय खोरापोणा नाय पेन आप पापे होमजी लेजेहे तर तो बोरसेदार एन खोरो हेय याहाटी आपे पापाहा माफी कोरी एन आपे वादा पापाहा पाने चोखा कोरी. " (१ योहान १ : १०).

देवा पोहो येसू ख्रिस्त या रोगात आमाहाय वादा पापाहापाने चोखां कोअहे. (१ योहान १ : ७)

तुमाहावोय काळयावृता राज का देवा राज चालेहे तुमा पापा गुलाम का देवा चाकर हेता पाप जर तुमाहावोय राज चालाडेहे तर त्या नाकार कोअहा मां पेन देवाल हात कोआ, तो येसू ख्रिस्ताकोय तुमाहाल ताराहाटी तियार हेय तो पाप्याहाल ताराणाहाटी या दुन्यामाय येनो पाप एन काळयोबूत याहा ताबो तुमे वोअने काडाहाटी येनो तो वादयो दोबत्यो गोठी एअहे तुमे जिवना मान्या वादा दोबशा विचार एन कामे तो एअहे, तुमे कामे किंवा तुमा पोते (सोताहा) देवापाने दोब्री

सोकनारा नाय काहाका ज्येंय कान लाव्याहा तो वोनानारो नाय का ज्येंय डोळा देनाहां तो एअनारो नाय काय ? ”

“पोरमेहेरा डोळा बादये दोरत्येल एअताहा जो कादो खोरे मोनें त्याआरे वागेहे त्याल मोदात कोरा तो त्या मोती देखाडेहे”. (२ इतिहास १६ : ९)

“काहाका देवा नोजार वादाहा, वागना एअहे त्या चालनां डोंगेनेडोंग तो एअहे खोटां कोअनारा ज्यामाय दोबो रोई ओहोडां मोठा आंदारा नाय.” (इयोज ३४ : २१-२२)

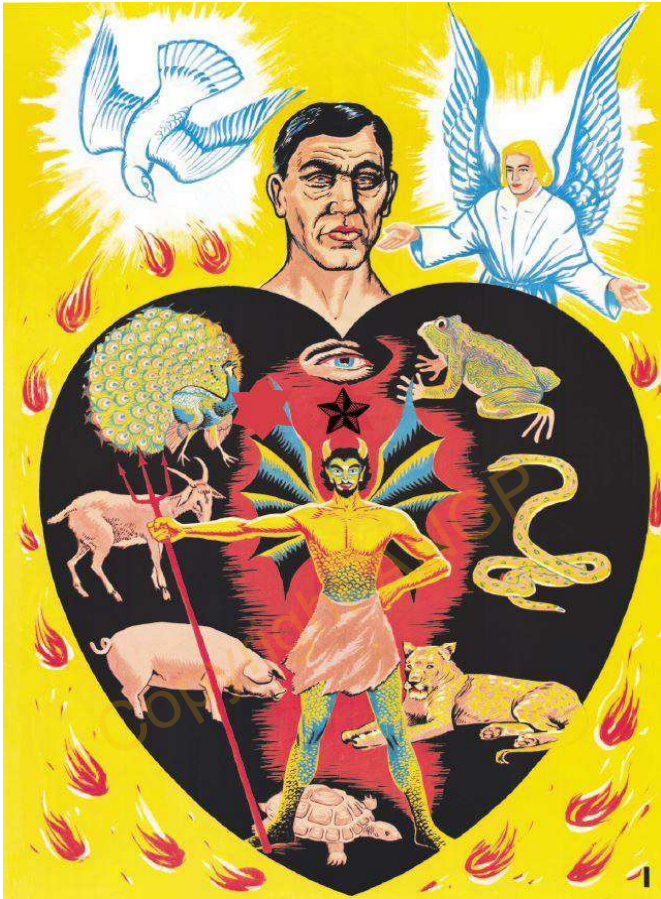
“येसू देवाल ते वादाहा वोळाख हेय त्याहाटी त्यों त्याल त्याहा आथामाय होप्यां नाय”. (योहान २ : २४)

“ज्याहा गुनाहा माफी जायली हेय ज्याहा पापे डाकले हेय तो सुखी ज्या दसावामाय गुना लावे नाय एन ज्या मोन दांगो देनारा नाय ती मांअहूं सुखीं.” (गीत ३२ : १-२)

आज बी देव आखेहे, “ओ... खूब मेअनात कोअनाराहाय एन मोठा वाआकोय दांबालाहाय तुमा मां एजे या म्हणजे आंय तुमाहाल आराम दिही.” (मतय ११ : २८)

चित्रां पोयलां

ई चित्रां योकां हारा सोंवसार कोअनारा पेन नोवो जोन्म (तारण) नाय जायला ओहोडा ओदमी नायते वाये मोना चित्रां हेय. चोखो वास्त्रामाय याल पापी एहेंकोय आखला हेय म्हणजे सोंवसाग मोरजी किंवा मोरजी (वासना) एन चैनवाजी एहेंकोय चालनारा मांअहूं पोरमेहेर जेहेंकोय मोनाल एअहे तेहेंकोयज ई चित्रां काडला हेय. (निती २३ : २९-३३)

यामाय आखला हेय तेहेंकोय राता डोळा ई होरो पिनारा
 निसाणी हेय, "हाय, हाय, कूं आखेहे आरे आरे कूं कोअहे ?
 वानगडयेहेमाय कूं पोडेहे ? नोकरान्ये गोठी कूं आखतां बोहहे ?
 खान्दिपोली गाव काल ओताहा ? दूंदी का डोळाहामाय रोहे ?
 त्या खूय वाआहुदूं होरो पिता राताहा ज्या मोसाल्यां होरा पुरी
 चत्र लां जाताहा, ज्या बेडालो होरो पिताहा, होरो कोहोडो

रातो देखायेहे, पियालामाय कोहोडो चोमकेहे गोम्येमाने निचे केहेकोय उतेहे ई एअतो बोहेहे मां सेवाट तो हापा रोको चावेहे, फोडसा पुरमाणे विळगी रोहे, तो डोळा जुदयो जुदयो नोवाये गोठी देखी, तो मोनामाने बोलत्यो सेलत्यो गोठी निगी. ”

या चित्रामाय टोलपा निचे मांअहां मोन देखायेहे त्यामाय जुदे जुदे जात्ये जोनावारे देखाडले हेत. ये जोनावारे मांअहां मोनामान्या जुदा जुदा पापाहा रूप देखाडतेहे मोन ईज पापाहाटो गादी एन रोईना ठिकाण हेय. पोरमेहेर त्या बोविक्ष्यावादी यिमंया या एसने एहेकोय आखेहे का “मोन बादाहा कोअता दोगो देनारा हेय. ती खाराब रोगेकोय बोराला हेय, या फोरक काल होमजायी ?” (यिमंया १७ : ९)

ईसू देवे ये गोठये बोदाल पुरावो देयन आख्या, “काहाका माजंते, म्हणजे मांअहां मोनामाने, खाराब विचार निगताहा, मिनाळां, खाराबकामे, लीब, खाराबपोणा, दोकेबाज, खाराब वासना, खाराब नोजार, गाळी देयना, बोडाई, बिनओकापोणा, यां वादयो खाराब गोठी माजेमाने निगत्योहो एन मांअहांल मांअहांल विगडावत्योहो. ” (मारक ७ : २१-२३)

१ मोर:- मांरा हारा रुपा वादाल वादा लोक हारां हारां आखताहा पेन इहो मांअहां मोनामाय बोडाये पाप देखाडेहे लुसीफर जो उजवाडा दूत योका काळामाय देवा आगला चालनारा देवा सेवक वाडायेकोय (गर्वामाय) पोडयो. एन ये पुरमाणे देवा दुसमान काळयोवूत जायो बोडाई ई बोसामकाळघे खात्रेमाने येहे जुदये जुदये रित्येकोय देखायेहे काईक लोक त्याहा हारां रुपा वाडाई कोअताहा, काईक त्याहा सिकसाणा, काईक

त्याहा रुबाबदार फाडकाहा, जेहेकोय त्याहा आंगाबाग बेसोरा-
मापोणे उगडो रोई ओहोडो, काईक सोम सोम वाजनारा
डगडाभीनाहा, एन होना, चांदये मुदयेहे या बादाहा बोदाल
बोविश्याबादयाहा चोपडयेहेमाय लिखला हेय. (येशाया
३ : १७-२४), (येहेजकेल २८ : १२-१७)

काईक आपे वाडवोडोलाहा, कुळा, देशा, चाल्येरित्ये, एन
नाचना कुदना बोडाय कोअताहा एन ई त्या विहीराता का “ देव
बोडाई कोअनाराहा विरुद कोअहे पेन गोरीब मोना रोनाराहा-
वोय दोया कोअहेय. (१ पेत्र ५ : ५)

“ देव बोडाई एन चोडेलपोणा विरुद हेये. ” (नीती
८ : १३) बोडाई कोअयी का नाश थोवलो. बोडाय मोन पाप
कोअना मूळ हेय. (नीती १६ : १८)

० बोकाड- बोकाड खाराब (बुव-या) वासांकोय एन
खाराब विचाराहाकोय बोअला जोनावार, पाप वासना, खाराब
वागणक सिनाळी, पारकये थेएयेल बोगना, या ओहोडा खाराब
गूण देखाडहे. उचे आखले पापे ओ चालू काळ ओज सेवाटलो
यामाय आले वादले हेय का ईसू देवे बेन ओजार वोराहा पाहाला
होबदाहा खारेपोणा काबूल कारा पोडी तों ई का सेवाटला दिही
यामाय तादोम एन गामोरा या दिहांच्या हारका आंरी या चालू
खाराब वारेकोय थेएयेहे ओदम्याहा मोने पांके दोई राख्येहे-
दोरमांक लोकाहों गाआमें संस्तेहेमाय, शाळाहामाय, बोडीगेहेमाय
उराई ग्याहां ओलाज नाय तर ई खाराबपोणा बी सिनेमा,
नाटककाभना गुआमाय, खाराब गोठी लिखल्यो चोपडयो, एन
बिहीन्यो जुदये बारीक रित्ये पोअवामाय येहे ज्याल पाप आखेहे

त्याल या चालू काळामाय निती म्हणजे हारां वागना होमजायेहे ओजारो जुवान लोक हारा जिवना विचार चालतेबोलते खाराब चित्रे (चित्रपट) गाओओ (कादंबऱ्या) वाचीन बोनाडताहा, एन सेवाट खूब, लाज, खिसाहाना ओअना, यामाय दिही काडताहा खाराब विचाराहा जिवन जिवनारा, सिनामामाय काम कोअनारा आगला येनाऱ्ये जुवान पिडये आगेवान (पुडारी) ओई सोकतेहे नाचना गोए खाराब गोठयेहे मुख्य गोए मानतेहे. देवा सेवक, योसेफ एन बिहीरा लोक या हारका नोमुदार तोरण बोनेत नाय ओनाडी एन देव दोरमो नाथ माननारा आफ्रीका देशामान्या जुलू लोक याहा जात्येमाय ओदम्याहाय सिनाळी कोअयी एन थेएयेहे वी सिनाळी कोअयी तर त्याहांल माई टाकताहा. एन बिहऱ्ये जुवान पिडयेल हारां जिवन जिवा हिकाडताहा, न्याया दिही त्या आपे विरुद उठीन आपाहाल गुनेगार ठोरवी. सिनाळाहा आरे रोवाहा मां त्याहापाने दूर नाहा एहेकोय पारमेहर आपाहाल आखेहे.

“ जी काय बिहीरा पापा काम मांअहूं कोअहे ती आंगाबारेने पाप आअहे पेन ज्ये ओदमी एन थेए सिनाळी कोअतेहे त्यें आंगाकोय पाप कोअतेहे तुमे आंग तुमाहामाय बोहोती ओअनारो जां चाखो आत्मा तुमाहाल देवापाने मिळलो हेय त्या मोन्दोर हेय ईं तुमाहाल मालूम नाय का, एन तुमा तुमे नाय ? ” (१ कोरिथ ६ : १८, १९)

“ जो कादा देव मोंदिरा नाश कोअहे तर देव न्या नाश कोरी काहाका देवा मोंदिरा चोखा रोहे ती मोंदिरा तुमा हा. ” (१ कोरिथ ३ : १७)

३. डूबकर- ई जोनावार खावडयां एन दारूडयापोणा पाप देखाडेहे ई जोनावार खूब गोजां रोहे एन त्या हुम्बूर येहे ती होगी माठा खाय टाकेहे त्याज पुरमाणे पापी मोन बादा खाराव विचार, खाराव योलना, खाराव चित्रें, खाराव लिखल्यो चोपड्यो, ई त्याल गोमेहे, मांअहां मोन जिवता देवाहाटी मोंदीर तियार कांअलां हेय पेन ती खाराव होवाय जेहेंकोय विडी सिगरेट पिअना, एन खायना ओफीण, एन विहीन्यो गात कोअनान्यो चिजो खायना एहेंकोय विटाळाय जाहे थेंएयेहेल एन ओरम्याहाल विडी सिगारेट पिअना एन ओफीण खायना यो होवायो पोयला काळामाय आत्यो नाय ओल्ल्यो या आज्या काळामाय वादी रोयोहो आमी देवा गोतीज वांग्ये एन काळयायुना गूळामी राने सांडवी सोकी दोरमांक पिचारा लांक देवा बोक्ती कोअना खोका मोंदिरामाय बोहीन विडी सिगरेट वोडना येकोय तीं चाखो गुळ खाराव ओरी याहाटी त्वें ठिकाणे ती पीत नाय तेरी त्याहा आंग ई खोराखोरी देवा मोंदीर हेय त्याल या खाराव (गोजाळ) गोठयेकोय खाराव कोअना त्या वियेत नाय.

“तुमे आंग तुमाहामाय बोहोती कोअनारो जो चोखो आत्मा देवापाने तुमाहाल मिळयोहो त्या मोंदीर हेय ई तुमाहाल मालूम नाय का ? जर कादो देवा मोंदारा नाश कांअहे तर त्या देव नाश कोरी.” (१ कोरिथ ६ : १९) (१ कोरिथ ३ : १६-१७)

खावडयां मांअहूं देवाल गोमे नाय, त्याल जिवता खाखाहाटी ती जिवतो रोई नाय हारां ओन खादां ते तो दारायेहे

पेन लोब योक सारखो आखेहे दे, दे, लोब कोवे बी ठावकी रोई नाय कोवे बी तो दारये नाय. जुनाकरारामाय खावडया एन दारुबाज मांअहांल दोगाडमार कोईन माई टाकना उकूम आतो. (उजाळणी २१ : १८-२१)

“ काहाका दारुबाज एन खावडया गोरीब ओअताहा होरा टेव मांअहांल चिथरे पोवाडेहे खावडयाहा दांसदार त्या आबाहाल लाजवाडेंहे. ” (नीती २३ : २१, २८ : ७) योकदा योक मातला खावडया खाराब होवायेहे गुलाम बांदला मांअहूं मोअयां तो आग्ये दोंन्यामाय जाय पोडया, एन आखतो नाय ओहोडयो पिडा बोगावता पोडया त्या गोठये ईत कीआ. खाराब पिअना गोठ काय आखवा ती बादाहालूज मालूम हेय देव त्या विचनामाय नोकी आखेहे का दारुबाज मांअहूं देवा राजामाय वारसदार कोयदिहां बी ओनारा नाय. ज्या होरो गाळनारा एन वेचनारा त्या बी देवा नोजरेमाय हारकाज गुनेगार हेय काहाका देव आखेहे, “ ज्याहा होरो पियनामाय एन ज्याहा वाहादुरी होरो बेखाळनामाय हेय त्या हाय हाय कोरी. ” (येशाया ५ : २२) “ जो आपे पाहिल्याल होरो पाजेहे त्या नाश उबजहे तूं त्या नागरापाण एअवां याहाटी तूं तो जर गालीन त्याल दुंदो चोंडावतोहा ” (हबकूक २ : १५)

“ विणा, सारंगी, डोफ, पावी. दाराखाहा रोहा ईज त्याहा नेजवानी (हारां खायना) पेन त्या पोरमेहेरा कामा एसे दियान देत नाय. ” (येशाया ५ : १२)

“ ठोगायाहा मां सिनाळी कोअना, मुरत्वेहे पागे पोडनारा सिनाळ, भोजा कोअनारा, ओदमी ओदम्या आरे हुवनारा, चोर,

लीबी, हीरो पिनारा, चुगल्या कोअनारा लाच खानारा याहाल देवराजा वीतन मिळनारा नाय. ” (१ कोरिथ ६ : ९-१०)

आंगा कामे तर देखाते हेते. त्यें एहेकोय हेय, खारावपोणा लोबी मोन, मुरती पुंजा, डाकणे, दुसमानी, जुलाना, मोनामाय विरुदपोणा राखना, रोग, विरोद, फुटी पाडनारा पक्षबेद, हेवा-दारुवाजी, रोंगडोंग, कोअना एन ओहोडयो बिहीच्यो गोठी. (गलती ५ : १९-२१)

“ दाराखाहा रोहेकोय दूद ओअहा मां त्यामाय खाराव गोठी ओअत्योहो तर आत्माकोय बोअला रोरा ” (इफीस ५ : १८)

पिहया जायलांहाल येसू हादेहे “ जर कादो पिहया हेय तर त्येंय मांये पाय येयन जिवना पाई खूब पिवां. ” (योहान ७ : ३७) ओ पिहया जायलांहाय तुमा बादे मोठा पांयाएसे या तुमाहापाय पोशानाय ओरी ते तुमा सोवदो कोआ. खा, या. पोशाहावाची एन किमत्येवाची दाराखाहा रोहा एन दुदा सोवदो कोआ. ” (येसाया ५५ : १) “ आंय दिही तीं पाई जो कादो पियी त्याल कोयदिही बी पिही लागनारी नाय जीं पाई आय त्याल दिहा तीं त्यामाय जोलामजुग्या जिवनाहाटी कोयदिही नाय आटानारी जिअपो एहेकाय ओरी. ” (योहान ४ : १४)

४. कासब- (कासी) ई जोनावार आळाहाय, वाआ-लावना, एन जादू टोणा देखाडेहे बोरसो नाय थोवना ओ डाकण्ये पापा हारको हेय. आळयाहापोणा त्याल माई टाकेहे काहाका त्या काय मेअनात कोएत नाय तो आखो दिही फायदा इगलाई कोअहे. ” (नीती २१ : २५-२६) येहोशवा

इसराएल लोकाहाल आख्या " देश तावामाय ला आळाहाय कोअहा मां. " मांअहां सोबाव पेना गोठी मिळवा हेळान कोअना एन आळयोहो हेय. ईसुय आख्याहा, " हाकडा बाअमाने माज जां जोरकोय खोटपोट कोआ. " (लूक १३ : २४)

" जो होदेहे त्याल सापडेहे. " (मत्तय ७ : ८) होरगा नाजवोय मारो चाली रोयोहो एन मारो कोअनारा मोजवूत लोक त्यामाय जाय रोयाहा. (मत्तय ११ : १२)

आपे आत्मा तारण एन हारा जिवनाद्दाटी आळाहाय कोरी तर त्या सेवाद नाश ओअहे आळाहाय आपाहाल प्रार्थना कोअनापाने देवा बोनाल होजजा कोठीण मोठी होदना यापाने एन देवा हारामाय हारे बोतने मिळवी लेयनापाने दूर दाखेहे एन नाश कोअहे देव जर चाखे अत्मेकाय तुमे आरे वांल्या एन तुमे मोन आजज त्याला दा एहेकाय रावणी कोईन आख्या तर काळयाबून आखेहे " आज नाय हाकाळ नाय ते आगला कावेवी वेळ मिळे तांवे दा. " तो दिही वोखात्येवोय आगला कावे वी येनारो नाय एन तुमा तारणावाची एन येसू ख्रिस्तावाची मोई जाहा.

देव आखेहे, " आज जर तुमा त्या आवाज बोनाया तर तुमे मोने कोठीण कोआहा मां. " (अत्री ३ : ७, ८)

कोला तेरी लोकाहाय तारणादिही दूर टाक्योहो एन तो दिही यां आगलाज मोई गोयेहे हाकाळयो दिही तुमे आथामाय नाग कासवा डिवरा जादू कोअनारा लोक जादू कोराहाटी त्या उपयोग कोअताहा एन जिवता देवावोय बोरसो नाय थोवता जांदुकोअनावोय, आथ एअना, डाकाण विदया गोडयेहेकोय

बोरसो नाय थोवना पापाहा खूण (नीसाणी) हेय पारेख वोखात, दुखी पोडना काळ, सोंकाट यंअना काळ. हारां निसूब किंवा खाराब निसूब याहोवोय बोरसो थोवना कोअता जिवता देवाल हात कोअना एहेकोय आपाहाल आखलां हेय. तो मोदात कोराहाटी तियार हेय काहाका,

“ मांअहां जिवना वाट पोरमेहेरा आथामाय हेय. ” (गीत ३७ : २३)

“ काहाका वाद आंअना दिही उदया एसने नाय दिही बुडतेने नाही एन जोंगला माने बी नाय तर न्याय कीअनारी देव हेय, तो योंकाल निचे लेय जाहे एन बिहीराल उचे आअहे. ”
(गीत ७५ : ६७)

याकोब आपे पातरा आखेहे का, “ तुमाहामाय कादो दुखी हेय का ? त्येंयम जेडळये वोडिलाहाल हादवां एन त्याहाय इसू नावे तेल लावीन प्रार्थना कोआ का बोरसांदांये प्रार्थना दुख्याहाल वाचाडी ईसू त्याल उठाडी एन त्येंय पाप कोअये ओरी तेरी त्याहा माफी ओरी. ”

“ याहाटी तुमा निरुग ओराहाटी आपे पापे योक बिरीरा आगला कोवूल कोआ एन योक बिहीराहाटी प्रार्थना कोआ मांअहां प्रार्थना काम कोरा खूब गोतीवान हेय. ” (याकोब ५ : १४-१६)

देवे इसराएल लोकाहाल उकूम देयन आख्पेल का तुमाहामाय पोहाहाल का पोहोयेहेल आग्थेमाय ओम जेट चोडावणारा कादो नाय जोजे, पुडी एअनारी, आथ एअनारी,

राशी एअनारो, जादुकोअनारो, मांतरातांतरा कोअनारो, एन बुताल हादाडनारो, माहाणे आगाडनारो ओहोडा मांअहां पोरमेहेराल वीट हेय. (उजाळणी १८ : १०, १२)

“ कुत्रे, (देवापाने दूर गोयला लोक) डांकणे, मिनाळ, खून कोअनारा, मुरत्ये पुंजा कोअनारा, डोगनारा एन डीगीनूज जिवनारा, या बादा लोक बारा रोई. ” (प्रगटी २२ : १५)

तुमा बताहा एहे वोळाहा मां बोगताहा एहे जाहा मां त्याहापाय “ विचारपूस कोअहा मां ओहोडये रित्ये त्याहा आरे पाप कोईन तुमा पोते (सोताहा) विटाळायाहा मां, आंय मालक तुमे देव हेय. ” (लेवी १९ : ३१).

“ त्या तुमाहाल आखी बुतविदया एन फुकमार बोगताल होदां जा तांवे आखा लोकाहाय आपे देवाल होदवा नाय का जिवनाहाटी मोअलाहाल होदवां काय ? दोरमाशास्त्र एन साकसी याहा एसे एआ यां पुरमाणे ते बोले नाय तर त्याहाटी नोकीज हाकाळी वेळ नाय. ” (येशाया ८ : १९-२०)

तुमा ई हानी चोपडी वाचताहा तोवे देव तुमे आरे बोलेहे एन तुमा आपे पापाहाटी दूख कोईन मोना बोदाल कोअवां एन आपे जिवन त्या ताबामाय देवा एहेकोय तो तुमाहाल आखेहे पेन कामे आत्मा, जो तुमे मोनामाय हेय, तो तुमाहाल वादे रित्ये सूचना कोईन देवा बोदाल तुमे ठोराव आगला डेकला लावी एन तुमे मोन दाकाकोय बाअहे, आंय खोराखोरूज ख्रिस्ती जायों तर मा जात्येमान्या लोक, मां दोसदार, मां चोमखीन दुन्या मान

काय आखी ? नाचना काम, चायपार्टी कार्यक्रम, भोजा कोअना कार्यक्रमाम्यामाय आंय रोयो नाय तर लोक मान काय आखी ? ईसू ख्रिस्तामाय जो पारवाय नाय ओहोडी बोरपूरी, त्या नोवाय कोए ओहोडी शांती आखाय नाय ओहोडो खुशी त्या मोठापोणा सुखाकोय बोआला, जोलामजुग्या जिवन ये गोठयोहे एसे एरा रां देयन ख्रिस्ताल आपे मोनामाय जागो देनो तर कोअयोही गोठी सोडां पोडी याहा एसे तुमा एअताहा एन ओहोडये रित्ये मांअहां दाक एन मोरणा दाक याहाटी काळयाबुता गुलाम-गिन्येमाय कायाम रोताहा, मोता दाकामाने जिदगीबोय ज्या गुलाम रोया त्याहाल सोडवां हाटी ख्रिस्ती येनो. (इब्री ९ : १४-१५).

वाआ लावीही तोवे तुमे मोन कोठीण ओअता चाल्याहा एन सेवाट त्ये कासे डिबरा पुरमाणे कोठीण ओरी.

५ चिंता:— ठिपकाळो वाग (बिमटयोवाग), ओ खूब दाक लागे ओहोडो, एन खूब डांन्यां जोनावार हेय. विरुदपोणा, मोठी रोग, माहार रोगवाय जायना ये गुणहेकोय मांअहां मोना ताबो लेताहा एन त्याहाटी खूब बोखात खून ओअताहा, माहार रोगवाय जायना तावामाय थोवना खांटपोट कोअयो नेरी योगदा काळामाय खूब मोठा सेवाट उगडो आअहे. तो तुमे मोनामाय हेय ई कोवूल कोईन त्वापाने मुथाहाटी ईसूक प्रार्थना कोअवां ई हारां.

“तुमा तुमाहाबोयज रोगवायाहा मां.” (सुरवात ८५:५)
 “रोग सोडी दे, खूब रोगवाना सोडी दे, खिजवाय जाहे मं,
 त्येकोय खाराबूज काम उबजेहे.” (गीत ३७ : ८)

“खूब रोगवना ई कोठीण हेय, रोग पुरारोको हेय पेन त्या आगला कू टिकी ? भोया बोदाल वेम दोअना या हुबूर कू टिकी ?” (नीती २७ : ४)

“रोग ओकाल वोगारना मांअहां मोनामाय वोहती कोअहे त्याहाटी आमे मोनामाने रोग दूर कोओ.” (उपदेशम ७ : ९, ११ : १०)

“बादी रोग आपे माने दूर कोओ.” (कोलासे ३ : ८)

खूब जाआ आपे रोग होराकोय नाय ते मूड लेयना कोय जावाडा खोटपोट कोअताहा पेन, “त्याहा दोराखारोहो हापा जर एन फोडसा खाराब जर हेय.” (उजाळणी ३२:३३)

पापी मोनाल बेर पाळना गोमेहे पेन आपे बेर वाळनारो देव हेय, ईसूय आख्याहा, आपे रोकी आपे पाहल्यावोय भोया कोओ एन आपे दुसमानावोय मोया कोओ. जर आपे गुनेगाराहा आपाहाय माकां कोअयी तर आपे गुनाहा माफी कोअना वोचेन देवे देनाहां मूय उताडला एन कुरकुन्यो आत्मा देवाल गोमे नाय रोगात पाडना एन लोडाई कोअना खाराब हीवाय मांअहां मोनामाय हेय एन कायामनी शांती सुरवात उबजाहाटी मोनामायज रां जोजं.

६ हापः—यें एदेन वोगीसामाय होवेल ठोगाडया एन देवा आरे जीं खुव हारी हांगात एन होप आर्तः तीं बिगडावो, आदाम होवा दुन्या मालक जायले देवा आरे पुरे मेळहोप कोईन रोईल लुमीफरा जागावोय रोईले आंहोडें, जोवे व्रुत जो निचे टाकवामाय येनलो दूत येय देख्या तोवे त्या मोनामाय एवा येनो.

एवेकोय काळयेबुते त्या नाश कोरा गात रोची एन देवा आरे त्याहा जिवाल एन जीं खूत्र हारी योकूज बोली आती तीं त्येंमाय जुदेपोणा उबजाडया बिहिरां लोक खुश्येमाय सुखी हेता, ई देखीन खूव जाअहां मोनामाय ओहोडोज एवो एन विरुदपोणा उबां ओअहे एन त्या बोदलो सेवाट खाराब उबजेहे.

“मोया बोदाल वेम दोअना मोता हारका कोठीण हेय.”
(मोठा गीत ८ : ६)

त्याकोय मोनामाय खाराब विचार येताहा खूत्र जाअहा खुशी कोमी ओअहे एन खून बादा ओअताहा वोरड जायलाहामाय एहेकोय उबजेहे

वेपारामाय एन जुदे जुदे कारागी-येहेमाय ते आखतां येय नाय ओलां दूख एन दुसमानी उवाजत्योहो. या तारासापाने ख्रिस्ती कारबारी, उपदेशक, एन पाळक या बी सुटयाहा नाय. देवे याहा कोअता आपे बिहीरा योकता सेवका बोदारी उपयोग कोई लेदो तर ई गोठ उबजेहे त्याहाय योक हारका तियान्येमाय रोईत जीं देवा मोया चोखो आत्मे तुमे मोनामाय रेचवीही त्यें मायेकोय बोआला रोईना ई हारा नाय, ते एवाकोय त्याहा उपयोगी पोडना एन सेवा, यावोय काळा डाग पोडताहा.

७ डेडको:- ओ काडू (माटडां) खाहाय “इंगलाय, पोयशाहावोय मोया, ई बादा खारावपोणा मूळ हेय.” (१ तिमथी ६ : १०) ओहोडे पापे देखाडेहे कोंगो देशामान्या काईक डेडका होव गोणती किडयो खाताहा त्याहा डेडयो फुगात्योहो. एन आखार मोअताहा गोरीव एन गोरजू लोकाहाल मोदात कोराहाटी

इंगत्यां मांअहं आपे मूठ उगाडे नाय तर हाऱ्ये माठये बादये गोठयेहेकोय या दुन्या दोन दोवलात मिळवेहे एन हांगळावी थोवेहे त्याल ते गोंज चोडेहे एन उदाडां खाय जाहे ईसू ख्रिस्त सोताहा आखेहे दोरत्येवोय आपेहाटी दोन टोळवाहा मां तां उदाडां खाय जाहे एन गोंज चोडी जाहे एन चोर गुऊ फोडीन चोरी कोअताहा त्याहाटी हीरगामाय आपेहाटी दोन टोळवा तां उदाडां खानारां नाय एन गोंज चोडीन नाश ओअनारो नाय एन चोर गुऊ, फोडीन चोरी कोअनारा नाय काहाका, “जां तुमे दोन हेय तां तुमे मोन बी रोनारा.” (मतय ८ : १९-२१)

आखान एन त्या जातजोमात याहाय होना, रूपां, किमती डागडागीना एन फाडकाहावोय आपे मोन थोव्या. त्याहाटी त्याहा नाश जायो. (येहोशवा ७)

येहुदा इसकार्योत ये पोयशाहा मोयेमाय आपे देव एन मालक या गात कोअयो एन सेवाट फासी लेदी. पोयशा खाराब हेता एहेकोय नाय, तेहेकोयज होना बी, पेन मांअहां मोनामाय दोबीन बोहोनारी पोयशाहा मोया खाराब हेय. बाद मांअहां जातजामात्येपाने ओजारी थेंएयो एन ओदमी आपे एन आपे थेंए पोहाहा जीव योकदोम मोठा दोन मिळवा लांबा विचारा दोकामाय गालताहा. ई मिळाहाटी कुतराहा एन गोडाहा सोरात्येमाय खूब मोठी पोयशाहा रोकमी थोवीन जुगार एन सोटा रोताहा बोदारी मेअनात नाय लेताभाती जायना उहं कोईन चोऱ्यो खुन आपे जीव आपाहायजे काडी लेयना ओहोडयो गोठयो उचाबत्योहो, पोयशाहावोरी मोया इंगत्यापोणा दोसदार बोमताहा जेहेकोय नांभ कामावा एन बिहीरांवोय ओदिकार

चालाडांहाटी राजकारबारा हारको ओ ओदिकारी रोई, गोरबांहावोय जुलूम कोअनारा पोयशाहः ओदिकार रोई नायते दोरमीक रूपा रोको रोई देवा कोअता आपे वाडवोडीलाहा जुन्ये चालेरित्येहेल बोदारी मानताहा. एन योकदो सादू त्या टोळयेपाने दूर रोईन ख्रिस्ता आरी पाही रोई तर त्याल मोंडळयेबारी काडताहा. (मारक ९ : ३८)

ईसूय आख्या, “सांवाळा, बादा जात्या लोबापाने दूर रां कादाल खूब दोन दोवलात रोई तर ती त्या जिवन ओअहे एहेकोय नाय.” (लूक १२ : १५) मातला पेन विनओकल्या मांअहां गोठये या पुरमाणे हेय कादा योका मातला मांअहां खेत्येमाय खूब पाक येनो तोवे त्येंय आपे मोनामाय एहेकोय विचार कोअयो का, आंय काय कोऊ काहाका मां रातामाय पाकालो मान थोवा मान जागो पुरे नाय ? ” पासे त्येंय आख्या, “आंय एहेकोय कोअही, मां दाणा थोवना गोअएं विचकाडीन मोठे बांदीही एन तां मां बोठा दाणा आंय थोवीही एन मां जिवाल आखीही ओ जिवा तूल खूब बोरेहे पुरी ओलो खूब खूब माल थोवलो हेय, आराम ले, खो, पी, खुशी कोओ.” पेन देवे त्याल आख्या, “ओ मूर्ख मांअहां आज राती तूं मोई गोयो तर तुये ई जी काई बादा कामावला हेय ई का उवजी ? ”

जो कादो आपेहाटी दोन दोवलात टोळवेहे एन देवा दोरमा गोठयेहेमाय दोनवान नाय तो एहेकोयज हेय. (लूक १२ : १६-२१)

“मांअहे आखी दुन्या मिळवी एन आपे सोता जिवा नाश कोई लेदो तर त्याल काय फायदो ? ” (मारक ८ : ३६)

आपाहाय काय खावां एन काय पिवां एहेकोय आपे जिवा
बोदाल नायते आपाहाय काय पांगवा एहेकोय आपे डिला बोदाल
काळजी कोअहा मां तर तुमा त्या राज मिळवां पासला लागा,
म्हणजे त्याआरी ई बी तुमाहाल मिळी. जां तु मे दोन हेय तां
तुमे मोन लागेहे. (लूक १२ : २२-३४)

८ काळयोबूत :- वादा लोवाड बोलनाराहा एन लोवाड
गोठयो उब्रजाडनाराहा आबोहो वानेवाल्या पापाहाल उसकारेहे
एन मोनावोय तावो चालाडेहे ईसू आखेहे, तुमा आपे आवोहो
काळयोबूत यापाने जायाहा एन आपे आवाहा मोरज्ये पुरमाणे
कोरां एअताहा तो पोयलापानेज मांअहां नाश ओअनारो हेय एन
तो खोरेपोणामाय टिक्यो नाय काहाका त्यामाय खोरापोण
नाय हेय तो खोटां बोलेहे तो सोताहाज बोलेहे काहाका तां लोवाड
एन लोवाडाहा आबोहां हेय. (योहान ८ : ४४)

उजळी लोवाडी काळी लोवाडी ओलीज रोहे. लोवाडी
बोलवामाय येहे लिखवामाय येहे एन त्ये पुरमाणे कोवआमाय बीं
येहे, डोंगी मांअहूं ओ बीं योक लोवाडूज हेय काहाका तो जेहेकोय
नाय हेय पेन त्या रोको हेय एहेकोय देखाडेहे देव खोटो बोलेनाय
तेहेकोयज ख्रिस्ती मांअहूं बी खोटां बोली सोके नाय. (तीत १:२)

“त्या आरे आपे वागीदारी हेय एहेकोय जर आपां
आखेजेहे एन आंदारामाय चालजेहे तर आपां खोटां बोलजेहे
खोरे पोणाकोय चालजे नाय.” (योयान १ : ६)

“कुचें (देवापाने दूर गोयला लोक) डाकणे, सिनाळ,
खून काअनारों, मुरतीपुंजा कोअनारो, ठोगनारा एन ठोगीनूज
जिवनारा या वादा लोक बारा रोंई.” (प्रगटी २२ : १५)

“ देव लोबाडी बोलनारा खोटा साकसी या विरुद हेय.”
(नीती ६ : १९)

९ तारो :- योका योक मांअहां मोनामाय हारामाठा जाअना ओकाल देखाडेहे इंही तो काळो, बिगाडलो एन डांबन्यो ओहोडो हेय योक हारको एन जाणीजोवी पापकोअतो रोयो त्येकोय मोई गोयलो ओहोडो हेय. आंदळो एन इंगो जायलो त्या ई सोता चालचालणूक कोहोडी हेय, ई तापासी एअतां येई नाय डांबन्यापोणा नाय, तोवे शांत नाय, तोवे खिजवाय गोयेलो, रोहे, जोवे दोश देयना, तोवे दोश येहे, जोवे दोश देयना, तोवे दोश देय नाय, दोगला लोखींडाकोय बुजलाय गोयला रोको ओरी बोरसापाने दूर गोयलो ओरी तांवे बोठी ईत एन मोनामाने बादा विचार नाय जाया ओरी, बुताहा सिकसाण ठोगनाराहा आतमाहा शिकपाण डोंगो पोणाकोय खोटां बोलना ये गोठयेहे एसे दिवान देतो ओरी. (१ तिमथी ४ : १-२)
(इब्री १०:२२)

१० डोळो :- पोरमेहेरा डोळो मोनामाय काय चालेहे तीं बादा एअहे त्या बादये एसे एअना नोजरेपाने काईज दोबाडतां येई नाय याहाटी मोनामाने बादा दोबला विचार एन विचार तो एअहे एन जाअहे, (या चित्रामाने डोळो मांअहां चेअराबोय विचार बी देखाडेहे).

११ आग्ये हान्यो जीबो :- मोना चोमखी रोयल्यो जिबो, पापी मांअहां मोना चोमखी रोयला देवा मोया देखाडत्योहो देव पापाहा विरुद कोअहे तेरी मांअहांबोय मोया कोअहे पापी

मांअहां नाश उबजे ओहोडी त्या मोरजी नाय तर त्येंय पापा बोदाल दूख कोईन मोन बोळाववा एन त्येंय जिववां, ओहोडी त्या मोरजी हेय. पाप्याहाल तारां ईसू येनो योक पापी मांअहूं पापा बोदाल दूख कोअहे एन बोळेहे तोवे होरगामाय मोठा खुशी उबजेहे. यो हान्यो जिवो ईसू ख्रिस्ता रोगात बी देखाडत्योहो.

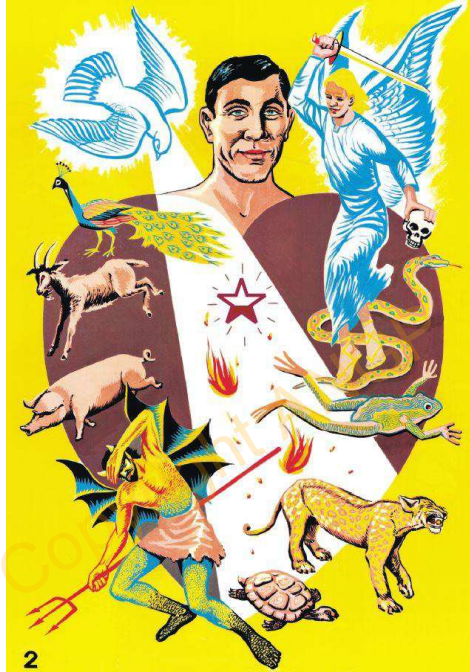
“दुन्या पाप दूर कोअनारो देवा मेंडो.” (योहान १:२९)

१२ देवदूत :- देवा वोचेन देखाडहे देवा ई मोरजी हेय का त्येंय गोटाळाभाय पोडला एन पापाहांकोय दावाला थेएयेहे एन ओदम्याहा आरे बोलवां एन त्याहाय पापा बोदाल दूख कोईन मोन बोळाववां एन देवा उजवाडो एन मोया आपे मोनःभाय यां देवा.

१३ पायराळा :- पायराळा चोखो आत्मा चिनाहां हेय खोरेपोणा आत्मा जो पापा बोदाल दोरमीकपोणा बोदाल एन न्याय निवाडा बोदाल खातरी कोअहे. इंही चोखो आत्मा मांअहां मोना बारो हेय, जां पापा ओदिर चालेहे तां तो रोई सोके नाय.

या चित्रामाने मोन तुमे मोना आरे मिळतां जुळतां ओरी ते मालकाल हात कोआ त्यापांय तुमे मोन उगडां कोआ एन त्या बोचनाहा उजवाडो तुमे माज यां दां “मालक ईसू ख्रिस्तावोय बोरसो थोवा म्हणजे तुमे तारण उबजी.” (प्रेसीत १६:३१) तुमे मोन बोदली टाका नोवा मोन, नोवो आत्मा दां देव तियार हेय, एहेंकोय कोअना त्येंय वोचेन देनाहां. बिहीरा चित्ररामाय ई देखाडलां हेय.

चित्रां विजा

ई चित्रां पापा बोदाल दूख कोईन मोन फिरावला देखाडेहे, एहेकोय का तीं मोन देवा तापाम कोरां लागेहे, देवा वोचेन जीं तारवाय हेय ती देवदूत दोईन हेय.

“देवा वोचेन जिवतां गोतीवान कोयेहे बीं बेनी बाजू तारवाये दाआये कोअता जीव एन आत्मा, होदा एन (आडकाहा माजने नोराम टोहो) याहांमाय सितीने आरपार जानारां एन मोनामाने विचार एन मोरजी याहाल जाआनारा हेय.”
(ईत्री ४ : १२)

देवा बोचैन त्याल ईत कोई देहे का पापा मोजरी मोत हेय एन मांअहांल योकदाज मोअना हेय त्यापासे न्याय ओअना नेमी थोवला हेय. (ईब्री ९ : २७)

पापी एन बोरसो नाय थोवनारे याहा वाटो आगीदोन्यो रोई तां गोंदका आग बोळ्हे. देवदुता बिहीरा आथामाय योक खोपडी हेय पाप्याल ई गोठ ईत यां जोजे का, आमा बादाहाल मोरां पोडनारा हेय याहाटी ई खोपडी हेय. आपे आंग ज्यावोय आपां ओलां मोया कोअजेहे. फाडके पोवतेहे, ओन खानेहे, खूब हारापोणा आअतेहे त्या तोलाफ एन त्या लालमोपुन्यो पाडाहाटी त्या निगा राखीन काळजी लेतेहे. तीं आंग सोअदारा एन झोडनारा हेय एन त्याल किडा खाय टाकी पेन आपे जीव एन आत्मा जोलामजूग रोनारा हेय एन योक दिही देवा न्यायगादये हुंबूर उबा रां पोडनारा हेय.

इंही आपां ई एअजेहे का पापी मांअहं देवा बातम्ये एहे दियान देहे एन देवा मायेएहे आपे मोन उगडां कोअहे. चोखो आत्मा आंदाराकांय बोआलां एन पापी मोनामाय उजवाडो पोडतो लागेहे, देवा उजवाडो आपे मोना मोंदिरामाय बोहोती कोअहे एन वादा आंदाराल वारां काडेहे. जीवे देवा उजवाडो माज येहे तोवे आंदाराल बारां जां पोडेहे जीं पाप जुदा जुदा जोनादाराहा कोय देखाडलां हेय त्याल नाही पोडां पोडे याहाटी मेराला.

वाचनाराहाय ईसू जा दुन्या उजवाडो हेय त्याल आपे मोनामाय यां दा एन या चित्रांमाय देखाडयांहा तेहेकोय आंदारा एन आंदाराकामे तुमे मोनाल सोडी जाय. ईसू आख्या "आय

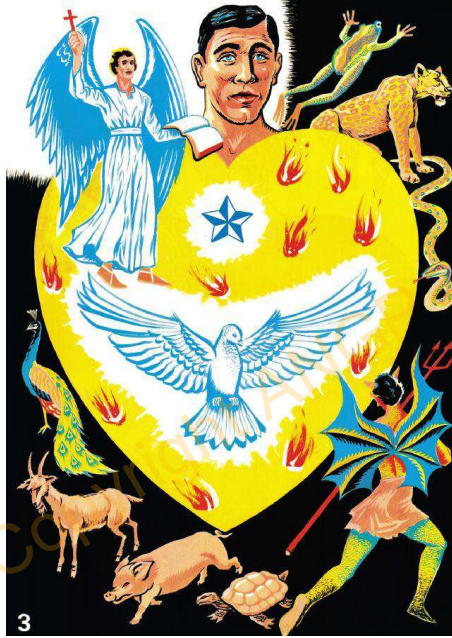
दुन्या उजवाडो हेय जो मान मान्तेन चालेहे तो आंदारामाय चालनारो नाय.” (योहान ८ : १२)

पोत पोतेज कोअली खोटपोट नाय ते बिहीरा उच्चान्ये कोई तुमे मोनामाने आंदारा बारा काडी सोकेनारा नाय वादा कोअतो क्षादो एन सोपो खातरोदार फोराक कोअनारो माहारी एन थोकूज मारग ओ हेय का, ईसू जो उजवाडो हेय त्याल माज यां दां एन आंदारा जीं पाप हेय तीं सोतसोता बारा निगी. आंदान्ये रात्येमाय चांद्र एन चांदाल्येहेकोय थोडी मोदात ओअहे, पेन दिही निंगेहे तोवे आंदारा एन सादा दिवा उजवाडो निगी जाहे; ईसू चोखापोणा दिही हेय.

येरूशलेम मोंदिरामाय जोवे तो गोथो तोवे तां ज्या लोक बोयल मंडे पायराळे वेचेत त्याहाल त्येंय काडये एन पोयशा बोटावनाराहा पेटयो उलटयो काई देन्यो. एन आख्यां “एहेंकोय लिखला हेय, ‘मां गुऊ प्रार्थना गुऊ आखी’ पेन तुमाहाय त्याल लुहनाराहा जागो कोअयोहो.” (मतय २१ : १३) तुमे मोन देवा गुऊ (मोंदीर) कोरां तियार कोअना हेय, तां वोहोती कोअवां त्याल खूब हारां थोववा, उजवाडो (मोया) खुशी याहाकोय तां बोई काडना ओहोडी त्या मोरजी हेय. ईसू आपे पापाहा माफी दांज येनोहों एहेंकोय नाय तर पापा ओदिकारापाने एन गोत्येपाने मोकळे कोईन सुटे राखाहाटी येनोहो.

“पोहो जर तुमाहाल सुटे कोरी तर तुमा खोराखोर सुटे आंआहा.” (योहान ८ : ३६)

चित्रां तिसरा

ई चित्रां खोराखोर पापा वोदाल दूख कोअला पापीं मांअहां मोना जायलो बोदाल देखाडेहे तो आमी आपे खूब पापाहा फेलाव एन नुकसान बोळखेहे याजहाटी ईसू फासी खांबावोय मोअयो. देवा वोचेन जो देवदूत त्याल फासी खांब देखाडेहे तोवे त्या पापा वोदाल दूख कोअला मोन फुटेहे एन त्या खूब पापाहा बोदाल दूख ओअता लागेहे. ईसू ख्रिस्ताकोय देवा खूब मोठी मोया तो एअहे एन त्या मोन पिगळी जाहे काहाका त्याल ये गोठयेहे ईत जायीही. ईसू ख्रिस्त देवा पोहो ओ त्या

खूब पापे काडी टाकाहाटी येनीहो एन त्या हाराप मिळला जाडावोय त्या मांअहां बोदाल मोरा तियार जायो.

आपे पापाहाहाटी ईसूल फोटका ठोकवामाय येना, काटाहा मुगूट वीववामाय येनो, आथा पापाहामाय खिला ठोक्या ई गोठ पापाहा जाणीव जायला. पापी मांअहां पुरी दियानामाय येनी एन त्या मोनामाय एन जिवनामाय मोठी बोदाल जायो. तो देवा वोचनाहा आब्यास कांअहे एन त्यामाय सोताल आरसामाय एअतेहे तेहेकोय एअहे एन खुबनेखूब तो हारां होमजी जेहे का देवापाने दिही दिही तो खूब दूर गोयलो हेय एन देवा आकशाहा विरूद पाप कोअयाहा. आमी. त्याल खूब हारे रित्ये दूख एन पापाहा बोदाल दूख कोअना गोमेहे एन आवहे पाडीन एन खूब रोडीन देवा आगला मोन मोकळां काअहे तोवे ईसू त्याऐसे येहे देवा मोया एन शांती त्या मोनामाय येहे एन तो ई वोळखी लेहे का. ईसू ख्रिस्त देवा पोहो या रोगात आमाहाल बाद पापाहामाने चोखा कोअहे. (१ योहान १ : ७)

पोरमेहेर गोरोब मोना लोकाहा पाही रोहे, पापा बोदाल दुख कोअला लोकाहाल तो तारेहे. (गीत ३४ : १८) देवा वोचने पासा एहेकोय जाहीर कोअहे का? “जो मोनाकोय गोरीव एन फुटलामोना हेय, एन मां वोचने बोनायने कापेहे त्या एहे आंय एअहू.” (येशाया ६६ : २)

चोखो आत्मा ईसू वोचने त्या कानामाय बागेज आखेहे “पोहा दीर दोआ” तो पापाहा माफी जायीही त्या दियान फासी खांय एन त्यावोय पाडलां ईसू रोगात या एसे लाग्याहां एन एहेकोय बोरसो (इमान) दोअहे का ई बाद त्या

सोताहाहाटी कोअयाहा त्याल ओहोडो आनुबोव येहे का पापा वोजां काडी लेदाहां. काहाका ईसूय “आपे पाप आपाहावोय (सोतहावोय) लेदो, आमे दूख त्येंय बोव्या, आमे गुनाहांहाटी गयाळ जायो, आमे खाराव कामाहाहाटी त्याल सुंदवामाय येनो ओहोडा आमे वादाहा पाप पोरमेहेर त्यावोय थोव्या.” (येशाया ५३)

त्या मोन जी पोयला काळा एन खाराव आतां त्यामाय आमी चोखो आत्मा उजवाडो बोरतो लागेहे ईसू लोयाकोय ती बोरफारोका चोखां एन उजळो ओअहे. (येशाया १ : १८)

चोखा आत्मा त्या आत्माल साकसी देहे का त्या माफी जायीही एन दोयाकोय तो देवा पोहो जायलो हेय. (रोम ८ : १६)

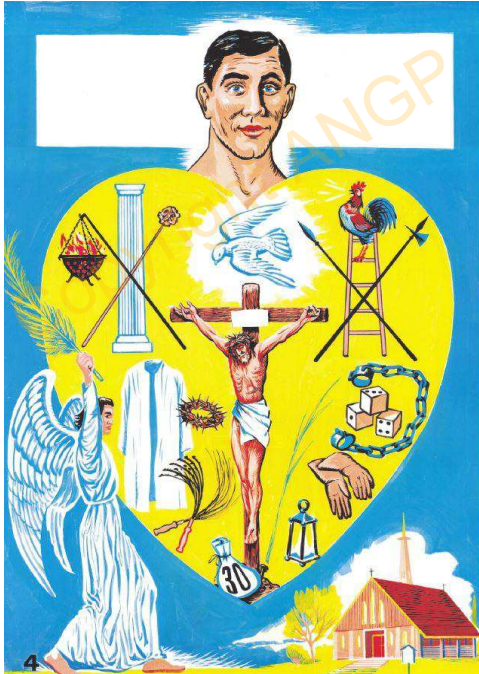
आमी त्या मोना खातरी जायी का, “जो ईसूवोय बोरसो थोवेहे त्या नाश नाश ओए तर त्याल जोलामजुग्या जिवन मिळो.” (१ कोरीथ ६ : १०-११)

ईसू मेहेरदानी वोदारी जार्ज ही त्या मायाळूपोणामाय त्या त्या लोयाकोय आपाहांल मुक्ती म्हणजे आपे पापाहा माफी मिळोही (इफीस १ : ७)

आंगा पापी वासना आमी निगी गोथी, एन त्या बोदाल देव “ज्येंय पोयला आमाहावोय मोया कोअयी त्याहाटी जिवतां रोयना एन त्याज सेवा कोअवी ओहोडी खुबूज हारी मोरजी जायी. दुन्या एन दुन्यामान्यो गोठी याहावोय मोया कोअना कोअता तो आमी देव एन देवा गोठी याहांवोय मोया कोअहे. या चित्रांमाय आपा ई एअजेहे का पाप देखाडनारे जोनावारे

भांअहां मोना बारे हेय. काळयोबूत आपे पांयलां गुळ सोडां खुशी नाय हेय. पासला वोळी एअहे एन पासो वोहोती कोरा मिळी ओहोडी आसा राखेहे या कारणाहाटी ईसूय आपाहांल आगल्याज आखी थोव्याहां जागते रां एन प्रार्थना कोआ काळयोबुते तुमाहापाने नाही जावां याहाटी त्या विरुद कोआ.”
(गलती २ : २०)

चित्रां चीवभा

“तुमा मोई गोया एन सुमे जिवन ख्रिस्ताआरे देवामाय दोवाडी थोवला हेय.” (कोलेस ३ : ३)

या चित्रामाय आपा योका ख्रिस्ती मांअहांल एअजेहे आपे मालक एन तारणारो ईसू ख्रिस्त याय कोअला सोताहा बेटे बोदाल त्याल पुरी शांती एन सुटकारो मिळयोहो याहाटी आपे मालक ईसू ख्रिस्त यां फासो खांबा आबिमानावाची कोहोडा बी आबिमान बाळगना मां आथेकोय नाय ओए त्याकोय दुन्या मान एन आय दुन्याल फासी खांबावोय टांगलो हेय. (गलती ६ : १४)

ईसू फासी खांबावोय मोअयो याहाटी का आपा बी पापी वीगनामाय मोई जायन चोखा चालाहाटी जिवतां रोयना. (१ पेत्र २ : २४) ख्रिस्ती मांअहूं दुन्याल मोअला हेय आपाहाल एहेकोय उकूम देनोहो का " आत्मा आखी तेहेकोय चाला म्हणजे आंगा वासना पुन्यो कोयाराज नाय. " (गलती ५ : १६)

मालक ईसू फाडके त्या आंगामायने काडी लेदे तोवे ज्या खांबाल त्याल बांदयेल तो खांब मोना या चित्रामाय देखाडलो हेय. तेहेकोयज ज्या चाबकाहाकोय एन आसडाहाकोय एन आसडाहाकोय त्याल खूब खाराब रित्येकोय ठोक्येल ती बी देखाडला हेय " आपे खाराब कामाहाहाटी तो ठेचाई गोयो, आमाहाल शांती देनारी ओहोडी सिकसा त्याल जायी. " (येशाया ५३ : ५)

हेरोद एन त्या लोकाहांय त्या चेहेटा कोअयी, फोटका ठोक्या एन त्या टोलपावोय होना मुगूट पोबना बोपले काटाहा मुगूट पोबन, दाव्यो आथामाय राजा राज दोड देयना, बोदले बुऊत्रा काडकी देनी, त्या आगला डोंगा पोड्या एन चेहेटा

कोईन आख्या, " ओ येहुदयाहा राजा तो जयजयकार ओए. " त्या त्याबोय थुप्या एन त्यापाने बुऊवा काडकी काडी लेदी एन टोलपाबोय ठोक्यां, एहेकोय निदा कोईन खाराब रित्येकोय त्या चेहेटा कोअयी पासे फासोखांबाबोय टांगा त्याल लेय गया. एहेकोय खुबूज ख्रिस्ती लोक हेता का, त्या देवळामाय जायन प्रार्थना कोअता प्रभू बोजेन लेताहा. देवा गिते आखताहा तेरी आपे खाराब कामाहाकोय आपे तारनारा ईसूल पासापासा फासी खांबाबोय चोडावताहा " मान ' मालक, मालक ' आखनारा बादा होरगामाय जाय एहेकोय नाय तर जो मां होरगामाने आबाहा मोरज्ये पुरमाणे वागेहे त्याल जां मिळी. " (मतय ७ : २१-२७)

यां चित्रामाय आपा येहुदा पोयशाहा कोथळी बीःएअजेहे त्येय मालक ईसू या कोईन त्याल तीस रुप्याहाल वेची देनो काहाका पोयशाहा मोये त्या मोन ताबामाय एन मोन आंदळा कोअया.

आथकोदील, हाकळयो एन ओहोडा बिरोरां सामान शिपायाहां बापन्येल, त्यांहांय राती ईसूल केद कोईन लेय गोयला, त्या फाडकाहाबोय चिठचो टाकत्यो तोवे जुमार रोना गोठयेहे उपयोग शिपायाहांय कोअयेल तो वो चित्रामाय देखाडलो हेय ये रित्ये पुरमाणे बोविश्य कोअला, देवा बोचेन पुरां जाया " त्या मां फाडके आपसामाय बाटी लेताहा एन मां पैराबाबोय चिठचो टाकताहा. " (गीत २२ : १८) ईसूपाने त्याहाय बादा लेदा पेन त्याल त्याहाय नाकाव्यो एन आख्यां आमाहाबोय राज कोराहाटी ई मांअहू आमाहाल नाय जोजे.

मांअहां ई मोरजी रोहे का देवापाने बादी बोरकात त्याहाळ मिळा जोजे पाई एन दिहया उजवाडो ई त्याहाळ खुबूज मिळा जोजे पेन देवापुरा राज पोंयला त्यावोय चालवा याहाटी त्या तियार नाय रोट निरास नाइते सोंकटा काळामाय देवे त्याहा मोदात कोअवा ओलीहीज त्या देवा किमात कोअताहा- शिपायाहांय त्या खुबयेमाय बोरसाकोय (डाफाकोय) ठोक्यां तोवे रोगात एन पाई निग्या (योहान १९ : ३४) कुकडो वाहांरा पोयला पेत्रे तीन दाआ ईसूल नाकार कोअयो पेन पासे रोडीन त्वेंय पापा बोडाल दुख कोअया आपे बोलना चालनाकोय ईसूल मानताहाका ? का माअहां आगला एहेंकोय कोरां लाज लागेहे ? ईसूय आख्यां “ जो कादो मांअहां आगला मान मानी त्याल आंय बी मां हौरगामाने आबाहा हुम्बूर मानीही, पेन जो कादो मांअहां आगला मान मानी नाय त्या आयबी मानीही नाय.” (मतय १२ : ३२, ३३) ईसूय एहेंकोय बी आख्यां का “ एन जो कादो आपे फासी खांव उसलीन मां पासला येय नाय तो मां काम्यो नाय.” (मतय १० : ३८)

ईसू ख्रिस्त जो खोलकळा त्यावोय जो उबो रोहे तो सुखी हेय.

मालक ख्रिस्त मेहेरबानी माय,

मां तूज आसरो ओओ

तो खुकी विशयी

पाई रोगात वोव्यां

त्योकोय मान बोवाव्यो

पापे सोडू माहारी.

चित्रां पांचवां

मोंया, खुशी, शांती, बोरसो, दोंया.

हारापोण, हांआवना, गोंरीव मोन,

मोनाताबो. (गलती ५ : २२-२३)

ई चित्रां देवा खूब मायेकोय, दोयेकोय पापी मांअहां मोन दोबलां एन चोखा कोअला हेय, एहेंकोय देखाडेहे मानक ईसू ख्रिस्ता वोचना पुरमाणे तीं आमी खोऱ्या ओर्थाकांय देवा मोंदीर, जो आबोहो, पोहां, एन चोखो आत्मा हेय त्या रोयना ठिकाण जागलां हेय. “कादा मोयेबोय मोया ओरी तर तों मां वोचेन

एन मां आबो ते त्यावोय मोया कोरी, आमा त्यापांय येयन त्या आरे वोहोती कोअहूँ." (योहान १४ : २३)

देव ईसू ख्रिस्ताकोय मांअहां मानपान कोअयेहे, वोस्कत देहे, एन उचो कोअहे. (लूक १ : ५२)

मोन आमी खोराखोरूज देवा मोंदीर जायला हेय. पापाल ओदे वारा काडी देनाहा जात्ये जात्ये जोनावारे ज्याहावोय काळयोबूत जो लोवाडा आवोहो त्या ओदिकार हेय, तीं बादा निगीं गोयाहा एन त्या बोदले चोखो आत्मा जो खोरेपोणा आत्मा आमी वोहोती कोअहे, आगल्या जीं पापा तिटकारो कोअना हारका ठिकाण आतां ती मोन आमी योक खूब हारा फोळ देनारा जाड क्वा बोगीसो जायाहो त्यामाय आत्मा फोळे लागतेहे त्ये त्यें मोया, खुची, शांती, हांआवना, दोया, हारांपोण, वोरसोपोण, गोरीब मोन, मोनाताबो एन या रोके बिहीरे फोळे ज्यें देवाल एन मांअहांल खुशो देनारे लागतेहे, खोरा दाराखावेलो जो मालक ईसु ख्रिस्त हेय त्या फोळ देनारी डाहागी आमी तो जायोहो फोळ देयना गोठ ई हेय का ? तो ख्रिस्तामाय रोहे एन ख्रिस्त एन त्या वोचने त्यामाय रोतेहे. (योहान १५:१-१०)

चोखो आत्माकोय तो बोरायो एन वाप्तिसमा जायो. त्याकोय आंग, आंगा मोरज्यो येहेल जिकीन जुना मांअहांपोणाल फासी खांबावोय चोडवा त्याल गोती हेय चोखो आत्मा गोतीचोय त्याल आत्मामाय चालता येहे एन पापाल जिकतां येहे तो जी देखेहे, एन आथलीन होमजेहे त्यें पुरमाणे नाय ते वोरसेकोय जितेहे. काहाका ख्रिस्त ईसुवो-यो वोरसो ओज दुन्याल जिकनारो जय हेय. खातरी एन जिवती आशा येकोय तो जिवेहे एन आपे

मालक ईसू ख्रिस्त यां पासा येयना मोठेपोणा आशेकोय गोती मिळवेहे, देवा मोया जी जोलामजुग लुगू टिकेहे त्यें मोयेमाय एन त्या मायेकोय तो चिबेहे.

“ज्यें मोनाकोय चोखे त्यें सुखी काहाका त्यें देवाल एरी.” (मत्तय ५ : ८) दावीद राजा जेरी खुबूज दोन आनां त्येंकोय दुसमानाहावोय जय मिळवूं आतो, तेरी त्याल ई जाण आती का, त्या मोनामाय मोठी लोडाई चालू आती एन बोंद कोराहाटी त्या जीं उहूं आती थेंकोय तो आखेहे “ओ देवा मायेमाय चोखा मोना गुरवात ओरा दे, माये माय नाय आलनारो ओहोडो आत्मा पासो गाल.” (गीय ५१ : १०) कादा वी आपे मोन चोखा कोई सोके नाय नायते नोवां मोन गाली सोके नाय कोकात दाविदा रोक्री देवाल विनंती कोअता यी का मां मोन नोवा कोओ. तुमे जिवनामाय नोवो गोठ वोनड वां ओहोडी देवा मोरजी हेय. तुमे सोताहा चोखापोणा फाटलो एन बिथन्यो जायलो पेरव नोकामे वोंचने एन हीपात लेयना याहा ठियळे लावीन तुमे मोन देवाल राहोटी हारा ओहोडां ठिकाण ओए नाय. तो तुमे मोदात कोराहाटी नोकी तियार हेय काहाका त्येंय त्येंय वोंचने देनाहां ” आंय तुमाहावोय चोखा पाई हिबडीही म्हणजं, तुमा चोखा ओअहा. तुमे वादा मोळीनपोणा एन तुमे बादयो मूरत्यो येहेपाने तुमाहाल चोखे कोअही.

“आंय तुमाहाल नोवां मोन देयने तुमाहामाय नोवो आत्मा गालीही, तुमे आंगामाय दोगडारोका मोन काडी टाकीन एन तुमाहाल नोराममोन दिही आंय तुमाहामाय मां आत्मा गालीही एन तुमा मां मा नियमाहाकोय चालाहा मा उकूम पाळीन त्या

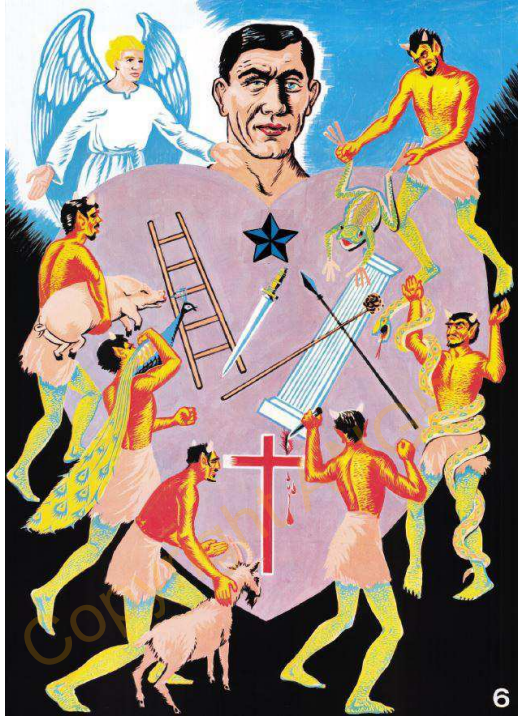
पुरमाणे चालाहा एहेकोय आंय कोअही." (यहेंज्केल
३६ : २५-२७)

नोवा कारारा ओज आर्थ हेय, ओ देवे पोहो ईसू ख्रिस्त
या लोयाकोय सिको मारीन नोकी कोअयोहो. या चित्रांमाय
आपां ई एअजेहे का, देवदूत पासो येनोहो जोलामजुग्या ई वोतेन
त्याहाल मिळनारा हेय. त्याहा सेवा कोराहाटी देवदुता नेमणूक
कोअली रोहे एन त्या दाक राखनाराहा चोमखी त्या देवदूत
रोताहा. (गीत ३४ : ७, ९१ : ११, दानिएल ६ : २२, मतय
२ : १३, १३ : १९, १८ : १०, प्रेसीत ५ : १९, १२ : ७-१०)
काळयोबूत वी या चित्रां माय देखाहाय तो मोना वाय पाही
उबो हेय, जेहेकोय का आपे जुना गोंआमाय पासो उरावा वाट
जोवी रोयोहो ये गोठयेकोय याहाटी जासता रोईन प्रार्थना
कोअवां ओहोडी आपाहाल चैतावणी देनीही काहाका तुमे
दुसमान काळयोबूत ओ रेकनारा गोऱ्यावागा रोको काल गिळवा
ई होदतो फिरेहे. (१ पेत्र ५ : ८)

खूब दा उजवाडा दुता तो वेहे लेहे एन या दुन्यामाय
वासनाहाकोय सावद नाय रोयला सेवकाहाल ठोंगाडेहे एन त्या
काबेबाज पोणाकोय निवाडलाहाल वी ठोंगाडेहे त्याहाटी
काळयोबूताल जर आपाहाय ओडव्यो तर तो आपाहांपाने दूर
नाही जाई. (याकोब ४ : ७)

चित्रां सहावा

पासत्या आखल्या मांअहां ई दुखी चित्रां हेय योक डोळो
बोंद ओअतो चाल्योहो ई देखाडेहे का, जी ख्रिस्ती मांअहूं ख्रिस्ती

चित्रां सहावा

जिवना गोठयेहेमाय पासला पोडता जाहे एन आळयाहा ओअता जाहे एन बिहीरो डोळो लाज सोराम नाय राखतां चोमखी एअहे एन दुन्याआरे मोया कोअहे मोनामाय रोनारो उजवाडो कोमी जायोहो एन ख्रिस्ता आरे दूख वेठना बोदाल ज्यो निसाण्यो मोनामाय आत्यो त्यावोय त्यो कोमी एन गोली नाय ओहोडे जाये त्या चोमखी पावा वासना रोयोहो एन त्याहांल विरूद नाय कोअता तो त्याहा ताशामाय जातो जाहे देवा बोलना एसे दियान

नाय देता बुलबी टाकनाराहा कावेवाज सुचना एन नोकामे
 थोचने या एसे दियान देहे तो बोक्तीकोराबी ओजार रोहे. दोरमा
 नावातोळे दुन्या मोया दोबाडी थोवेहे पेन त्या मोनामाय
 देवावोरी मोया हेळी ओई गोयोही, तो वैन विचाराहामाय
 गोटाळामाय पोडी गोयोहो. तो दुन्या आरे चाळा कोअहे तेरी
 देवावाय मोया कायमूज हेय एहेकोय देवाडेहे त्या मोनामाने
 तारो त्या हारी माठी गोठ जाअनारी ओंकाल कोमी जायीही
 ख्रिस्ताहाटी फासी खांब दूख तो खुश्येकोय साहान कोरां तो
 तियार नाय तर तो नाराजेकोय दूख साहान कोअहे. बोरसो कोमी
 ओई गोयोहो देवाआरी प्रार्थनाकोय बोलना आमी बोंद जायाहां
 त्या मोना बोदाल तो काळजी वोगारतो एन बंफिकीर जायोहो
 एन बुलावनारो जो त्या मोनावारो ठावकोज दोबी रोयोहो
 त्याहाटी बागेबागे वाट मोकळी कोअहे खोरा बोरसो थोवनाराहा
 हांगात त्याल गोमे नाय, तर दुन्या आरे रोयना त्याल गोमेहे
 मोरा आबिमान माज उराया एअहे त्या तारण दोयेकोय जायेला
 ई तो विहीराय जायन तो आबिमानी ओअहे पियना मोरजी
 बाअणात्रोय ठोकेहे एन माज येयना वाट होदेहे विसेस वेळे
 बोखात ओरी एन ओहोडये वेळे दुन्यामाने दोसदाराहा देखते
 नाय आखता म्हणजे लाजारवाणाहा, एन खागावागा, दाकाना,
 एन सोमाजाल सोबी नाय ओहोडा ओरो काळयोबूत बागेज त्या
 मोनाआरे बोलेहे का, योकदा पियेहे ते आत्मिक जिवनाल काईज
 ओनारा नाय दुन्यामाने विचार एन वासना जोर कोअत्यो
 लागथ्योहो खोटा वागनामाय तो खुशी मानेहे नागावगाडांहा
 चित्रांहावोय तो पासो पासो नोजार टाकेहे एन खाराब हांगातेकोय
 चालना त्याल हारां लागेहे, नाचना गुऊ, मोजामाय वेम

गालनाच्यो गोमत्ये रित्यो याहांल मानीन चालनारो ओअहे काळयाबुता खाराव सुचना पाळती मोडेहे तो त्याल आखेहे ई दुन्यामाय चालूज हेय एन योक पाप काय पाप नाय.

आपे टोलपावोय खाराव एन मेला विचाराहा चिडे उडते रोये तां आपां त्याहाल उबे राखी सोकजे नाय पेन जर आपे टोलपावोय त्याहाल उतां देने एन आपे मोनामाय गोरो कोरा देनो एन पापी काम आमसां देना तर आपा दोशी हेते. काळयाबुताल आपे टिची आंगठी दोरा देनी तर नोकीज तो आपे पुरो आथ दोईन आपे जीव, आत्मा जोलामजुग टिकनाच्ये बोसाम काळयेमाय वोडी लेई जाय. याहांटी देवा मोठी सावाद कोअनारी सुचना हेय का, जुत्राप्येपोणामाय पापा गोठयेहेपाने दूर नाहा एन पाप कोअहा बी वेहेमाय येई उबा रोई त्या आरे रोवां नाय ईसू जो बोचावनारो एन जय मिळावनारो हेय त्या एसे नाही ये.

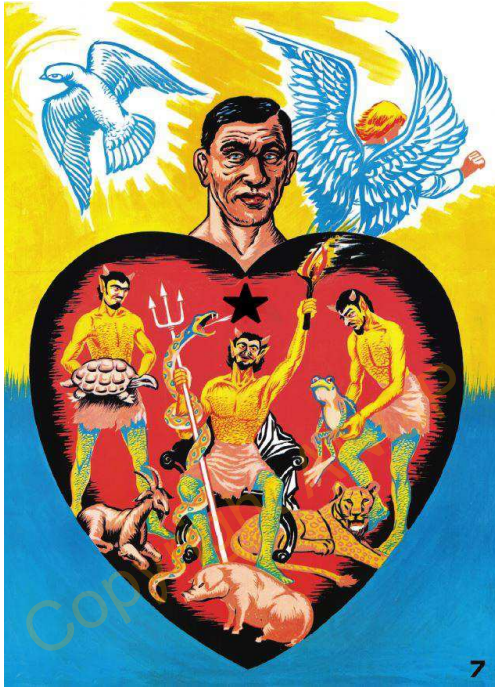
यां चित्रामाय मोनामाय सुरो सिताडता योक मांअहूं देखाडलां हेय ख्रिस्ती दोरमा ज्या चेहेटा एन विरूद कोअताहा, त्या तो निसाणी हेय. त्या निदां कोअनाच्ये जिवेकोय एन चेहेटा कोअनारा ओठाहांकोय ख्रिस्ती मांअहां मोनामाय सुरो सिताडताहा एन दुखावोय कोअताहा बेन मोताहा मोन ओहोडा तोडाखामाय टिकी सोके नाय देवा कोअनां मांअहां वोदारी दाक राखेहे एन मांअहूं काय आखी का काय कोरी या दाकाकोय तो मांअहां गुलाम बानेहे एन देवापाने दूर दूर जाहे खूब रांगवाना ई निरास ओअना एन दुखावेळे सोताळ उगाडां कोअतेहे एन बोळजोबरीकोय माज उरातेहे मोनामीनामाय बोळना खाराव हाप. जोवे विहोर लोकां जास्ती सूख मिळावताहां एन मांतताहा तीवे देखायेहे एन

जाई नाय लेतांज होअपलीन माज येहे वायथोक वेळ त्याल मिळी तर बिहीरा निदा कोअना एन डोळाना याहाल बाआं उगाडी देहे.

आपे मालक ईसू येय देनत्ये सुचने एसे दिवान नाय देना तर पौयशाहा मोया मोनामाय होपलीयां वाआं लागे नाय तो आखेहे “ पारखेमाथ पोडा नाय याहाटी जागते रां एन प्रार्थना कोआ.” (मतय २६ : ४१) “ या कोअतां आपां उवे हेय एहेकोय ज्याहांल लागेहे त्याहांय पोडी नाय जाजे त्याहाटी सांबाळवा.” (१ कोरीय १० : १२) “ काळयाबुता खाराब ओकाल चालाडना आगला टिको रांहाटी तुमा गोतीवान रां याहाटी लोडाये बादे आथ्यारे पोवीला.” (इफीस ६ : ११)

चित्रां सातवा

मांअहां मोन देवापाने दूर गोया म्हणजे त्या जीं दोशा उबजेहे त्या ई चित्रां हेय. योकदा उजवाडो मिळयो. ज्येय होरगामान्ये गोठयेहे होवाद लेदी. ज्याहाल चोखो आत्मा वाटो मिळयो त्या आमी पापामाय पोडया. सुवार्ता, म्हणजे हान्ये गोठयेहे बातमी आखतेही तीं आखी तेवी जीं मांअहूं पापाहा दूख कोए नाय एन देवाल होपाय जाय नाय ओहोडा मांआहावी ई चित्रां हेय. देव रावण्यो कोअहे तोवे जीं मांअहूं आपे मोन कोठीण कोअहे तो खूव खूव बिगाडतो जाहे. त्यापासे सोताल हुदरावा त्येय कोलीवी खोटपोट कोअयी तेरी तीं नोकामा हेय देवापाने दूर जानारा मांअहां बांदाल सोताहा ईसूय एहेकोय आख्या, “ मांअहांमाने खाराब आत्मा निगी गोयो म्हणजे तो उजाड

चित्रां सातथा

जागामाय वोटाकतो फिरेहे एन तो जागो नाय मिळयो तोवे आखेहे, ज्या, मां गोआमांअने आंय निग्योहो त्यामाय पासो जाही. एन तो येहे तोवे तीं गुऊ बाअलां एन हारा निपला हेय एहेकोय देखेहे. तोवे तो जायन आपे कोअता खाराबमाय खाराब ओझेडा हात वूत आरे लेय येहे. एन त्या माज उरायन तां रोताहा पासे त्या मांअहां सेवाटली दोसा पोयल्ये दोसे कोअता खाराब उबजेहे." (लूक ११ : २४-२६)

“आपे बोकी काडलां पासां खां जानारां कुत्रां एन कादवामाय लोळा हाटी आंग दोवीन साफ जायली डुकरी पासी जाहे ई जीं खोरी मोण हेय त्वेंरोकी त्याहा गोठ जायीही.”
(२ पेत्र २ : २२)

चोखो शास्त्रा या बोचनामांय देवापाने दूर गोयला किवा पापाबोदाल दूख नाय कोअला पापी मांअहां बोराबोर गांठ आखलीं हेय, पुरा ठोगाडनां मोरज्ये कोय पाप मोनामाय उरायां एन आपे खारावपोणा चालाडयाहां. त्या चेहरा बोईन त्या मोना गोठ देखाय येहे. चोखो आत्मा ओ गोरीब पायराळां थाल मोन सोडीन जायनां वाग पोडयोहो काहाका पाप एन चोखां आत्मा बेंनी योके ठिकाणे रोई सोकेत नाय, मोन देवा मोंदीर हेय एन त्वेंज बोखात काळयावुता रोयना जागो ओई योके नाय. देवा बोचन जो देवदूत त्याल दुखाकोय निगां जां पोडेहे तेरी तो आसायेकोय पासला वोळी एअहे एन आसा कोअहे का, टाकाय गोयला पोहा रोको तो किवा तीं पापा बोदाल दुख कोरी एन वोळी.

“तोवे ज्यो हिग्यो डुकरे खात त्वेहेमाने तेरी खायन डेड बोअया, एहेंकोय त्याल लाश्यां. त्याल कादे काय देना नाय. पासे तो सुद्रेवोय येयन आखेहे, मां आबाहा कोला आवत्याहाल वास्येहे रेलचेल हेय !

एन आंय इंही बुखे मोंअहं. आंय उठीन मां आबाहा इंही जाही एन त्याल आखीही, (आवा मांये होरगा विरुद एन तुये विरुद मांये पाप कोअयाहा आमी तुये पोहो आखा आंय लायकात

नाय.) (लूक १५ : १६-१९) आबेहेय आपे पापा बोदाल दूख कोअनारा पोहाल देखा. त्याल त्योंय माफी कोअयी एन गोअमे लेदा. पेन इही देखाडला चित्रांमाय पापा बोदाल दूख कोअना निसाणी नाय, देवा एसे फिरना मोरजी नाय एन ईसू पागाहा पाही येयन माफी मागना मोन नाय दोगाडला लोखींडाकोय त्याल बुजालवां ओहोडां त्या मोन जायाहां एन बोलाय नाय एहेकोय कोअवामाय येनाहा त्याल कान हेय पेन ईसू बोली बोनाय नाय त्याल डोळा हेय पेन त्या पागाहापाही डाचां बाचाकली बोसमकोळये खायहेय ई त्याल देखाय नाय. आपे पापाहामांय कायाम रोयना त्याल आमी काईज लाज लागे नाय त्या मोनाबोव ओदिकार चालांडाहाटी काळयोवूत येनोहो एन राजा हारको राजगादी मांडीन बोठोहो. आजू बी तो उजळा भाहाणा रोको बारेने हारो मानपान एन दोरमीक हेय ओहोडो आधिमान कायाम बोवेहे पेन माज मोअला मांअहां आडके एन बादा आत्मा भोळाकोय बोअल्या हेय. (मतथ २३ : २७)

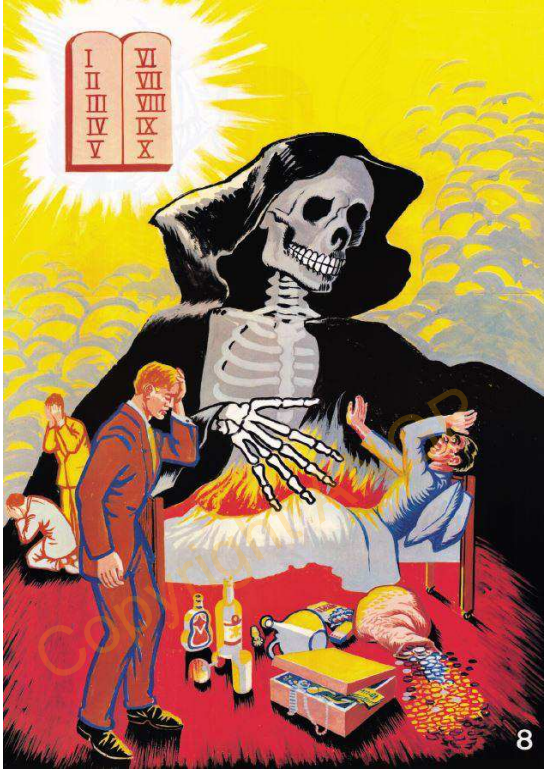
लांवाडयें आबोहो खारेपोणा आत्मा जागो मिळवीन बोठलो हेय यकयक जोनावार यकयक पाप जी त्या मोनामाय बोहहे त्याआरे योक योक वूत एन खाराब आत्मा बा आमी माज येनोहो त्या जेरी मारजी रोयी का त्या राकशा रोका बोवालनारापाने सुटका मिळवां तेरो त्याल त्या पाका दोई रोताहा मोला नियमशास्त्र कादे बी ओळकामान्या तर त्याबोय दोया नाय कोअता त्याल बेन जाअहां किवा तिन जाअहां साकसे बोअने मोता गिरसा उबजेहे तर ज्योंय देवा पोहो ईसू ख्रिस्त त्याल पागातांळे सुंदयो जेहेकोय तो चोखो जायलो आतो तीं कारार रोगात चोखा नाय एहेकोय मान्यां एन मेहरबान्ये आत्मा

अपमान कोअयो तो कोलो तेबी वोदारी कोठीण सिकसेल लायक ठोरी एहेकोय तुमाहाल लागेहे. (इब्री १० : २८, २९)

मां मोयाळू दोसदार ई चित्रां तो मोना गोठयेहे आरे मिळता जुळतां ओरी तर बाआ नाय लावता बादा मोनापाने देवाल हात कोआ "सेवटये वेळे पानबी तो ताराहाटी गोतीवान हेय" खोरेमोने दूख कोईन खोरे बोरसेकोय तूं येहे तर तो बादा पांपाहा माफी कोराहाटी गोतीवान एन तियार हेय. तूं जर तियार ओरी तर तो काळयाबूत एन त्या आंदारामाय रोनारी लोसकार याहाल तो मोनामाने वारां काडाहाटी गोतीवान हेय. कोडळो रोगी ज्यें पुरमाणे त्या एहे येयन आखेहे तेहेकोय तूं अख "तो मोरजी ओरी तर मान चौखो कोराहाटी तूं गोतीवान हेय" ईसूय आख्या "मां मोरजी हेय, तूं चौखो ओओ." (मारक १ : ४०-४१) पेन जर तूं आपे मोन कोठीण कोरां लाग्यो एन उजवाडा कोअता आंदारा आवाड दोअयी तर पासे काय आसा नाय कांय मादात वी नाय काहाका जिदना कोअता मोता तूं तिवाड कोअयीही "पाहा मोजरी मोत हेय." (रोम ६ : २३)

चित्रां आठवां

इही आपा वाआ लावनारां एन पासला जातारां पापी मांअहू मोतापाही येहे एहेकोय एअजेहे त्या आंग दुखाकोय बोआळा एन जीव मोता दोकाकोय बोआय गोयाहा. मोअना मोरजी नाय आती पेन आमी तो काळ वाय पाही येई गोयोहो. पापा खोटे मुखे पारवाय गोयेहे एन पापा मोज्ये खूब दाकाना खोरा रूप आमी पाही येना. आपे गोत्येवोय दोसामकोळी दुखा

चित्रां आठवां

आथ आपे ताबो भोजवूत कोअहे आमी तो प्रार्थना कोरा मोन कोअहे पेन देवाआरे मेळगाठ जोमे नाय.

देवा मोया त्येंय आगलारीज सुंदी टाक्येल त्या जुना दोसदार त्या पोलांगा पाही उवा रां बिताहा त्याहा नोकली बोलना आमी त्या सामादान कोई सोके नाय खोटे रिक्ते मिळावला त्या पांयशा त्या जिदगी वादाडी सोके नाय किंवा त्या

जीव वाचाडी सोके नाय नायते त्या दूख कोमी कोई सोके नाय देवा बोदाल योकेमोने तो विचार कोई सोके नाय काहाका एहेकोय कोराहाटी काळयोबून त्याल वेळूज देई नाय.

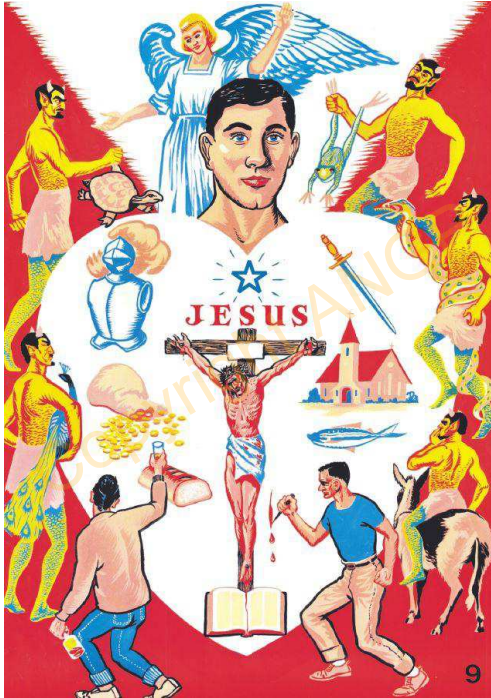
ज्ये बादये गोठयेहेवोय त्या मोया आती एन ज्याहाहाटी तो जिवतो रोई त्योज गोठी त्या आमी चेहेटा कोरां टेक्यो. त्या बोरसो नाय थोवनारी एन कादाचीत तारणा नाय जायला पाळक त्या विलकूल मोदात कोई सोके नाय काहाका त्येंय देवा दोया पागानोळे सुंदी टाक्येल. एन नियमाहा शिकसेतांळे सापडी गोयेल. त्याल आमी होमजाया लाग्यां का "जिवता देवा आयामाय सापडना ई खुबूज कोठीण हेय." (इब्री १० : ३१)

योका हारा मोका दिही किवा मोतावेळे देवा आरे आपे इसाब हारको कोई लिही एहेकोय आसा त्येंय कोअयेल पेन त्याल आमी होमजाया का खूब वाआ लागी गोयीही ओजार गोणती लोक आपे मोतावेळे देवाल हादना तोक नाय मिळताज योकदोमूज मोअताहा. त्याहाटी ई खुबूज जोरून्या हेय का देव सापडाना वोखात हेय तोवेज त्याल हादा

सोमादान कोअनारां एन तारण कोअनारां देवा वोचेन वोनाना बादले ओ मोअनारो पापी मांअहूं ज्येंय आपे जिद्रम्येमाय देवा दोया एन मोथा धेंजडी टाक्येल. (नाकान्येल) ता आमी न्याय कोअनारो एन पार कोअनारो या उकूम वोनयेहे. "ओ हाराप मिळलाहाय काळयोवूत एन त्या दूत याहाहाटी जो जोलामजग्या आमी दांपो तियार कोअलो हेय त्यांमाय पोडाहाटी मां आगलाने निगी जा ! " (मतय २६ : ४१) "मांअहांल

योक्रदाज मोअना एन त्यापासे त्या न्याय ओअना नेमी थोवला
हेय." (इब्री ९ : २७)

चित्रां नोववा

ई चित्रां योका ख्रिस्ती मांअहां हेय जो आग्नेरोकी पारेख
एन मोहो याहांल टोकार देयन त्यावोय जीत मिळवेहे. चोमखीनें
त्यावोय पारख्यो येन्वो नेरी तो टिकी रोईन सेवाटहुदूं टोकार
देहे काहाका ईसू ख्रिस्ताकोय तो जीत मिळावलाहा कोअतो
वोदारी हेय.

ख्रिस्ती पोणा दांहू देयनामाय त्वेंय बाग लेदो ओलाहाज नाय तर टिकी रोईन खोटपोट कोअतोज रोयो. दिरेकोय दांहू देहे डाव्येबाजू एए नाय किंवा जेव्येबाजू एए नाय तर “आपे बोरसा उबजाडनारो एन पुरां कोअनारो ईसू या एसे एएहे.” (इब्री १२ : २)

काळयोबूत एन त्या लोसकर बोरसो थोवनारां मोना चोमखी टोळवाताहा एन देवा पोहाल देवागाने दूर लेय जायना खोटी मेअनात कोअताहा. आबिमान, दोनालोव, हारा नाय वागना, बूत, एन बिहीरा बादाज तां हेय. ठिपकाळा वागा बोदाल आपा फुरक्यां गोदजां एएतेहे, खूब वोखात पाप जुदा वेहेमाय आपे पाही येहे. एन जुदा पेअरावामाय एन नावाकोय दोबी रोहे. पेन जागतो ख्रिस्ती पाप, दोरमा वेहेमाय येय नायते उजवाडा दूत बोनीन येय पेन तो ताबाडतोब वोळखेहे. काहाका देवा वोचेन एन खोरेपोणा आत्मा त्याल खोरापोणामाय चालाडताहा. योक मांअहूं होरा पियालो आथामाय दोईन ख्रिस्ती मांअहां चोमखी नाचेहे एन दुन्या सुखाहांय त्याल मोहामाय पाडा खोटपोट कोअहे. तेरीपेन चोखां जायला ख्रिस्ती मांअहांवोय त्या कांईज ओसार उवजे नाय. काहाका पापाल एन दुन्याल ख्रिस्ताआरे तो फासी खांबावोय टांगालो हेय. चित्रांमाने बिहीरा मांअहूं ख्रिस्ती मांअहांल सुराकोय ठोकेहे. खाराब बोलना, निंदा कोअना, मोसकारी कोअना, देवा दुसमानाकोय दोमकी एन खुबदा मानळा बोरसो थोवनाराहाकोय ओहोडा खूब रित्येकोय खोरा ख्रिस्ती मांअहां मोनामाय सुरो ठोकवामाय येहे पेन लोक काय आखताहा ये गोडपेकोय तो मोअलो हेय एन पोरमेहेर काय आखेहे या एसे तां दियान देहे. ईसू वोचनाहा तो ईत कोअहे.

“जोवे मां नांवाहाटी लोक तुमे निदा एन सोतावणी कोरी एन मांहाटी तुमे विरूद चोमखीन खाराव लोबाड गोठी आखी तोवे तुमा सुखी हेय. तुमा खुशी कोशा. एन खुब खुशी रां काहाका होरगामाय तुमे बोदलो मोठो हेय.” (मतय ५:११-१२)

पाप, आंग, (ई सोताहा मोरजी हेय) एन काळयांबूत ख्रिस्ती मांअहांल देवा मोयेपाने जुदा कोराहाटी खोटपोट कायाम चालूज राखेहे पेन मोठा खूश्येकोय एन विचाराकोय तो खोरा ओरथाकोय एहेकोय आखेहे “ख्रिस्ता मोयेपाने आपाहांल कूं जुदा कोरी? सांकाट, दूख, सोतावणी, बुळे मोअना, गोरोब उचावना किंवा तारवाय येँ जुदे कोरी का?” (रोम ८:३५)

“नाय, नाय, ज्येय आपाहांवोय मांया कोअयी त्याकोय येँ बादये गोठयेहेमाय आपाहांल खुबूज हारे रित्ये जीत मिळयाहा.” (रोम ८:३७) देवा वादा लोडये सामान पोवीन काळयाबुता खाराव ओकाल चालाडना आगला टिकी रांहाटी ख्रिस्ताकोय बादये पारखेहेवोय जीत मिळवां तो गोतीवान हेय, ईसू ख्रिस्ते वादयां पारेख एन मोहो याहांवोय जीत मिळवीही. याहाटी का त्याजकाय आपा वा जीत मिळवीन मोठेपोणा मुगूट लेवा.

त्या हान्ये ओकले तारो साफ एन तेजदार हेय. त्या मोन इमानाकोय एन चोखा आत्माकोय बोअला हेय. ज्येँ जीत मिळवतेहे एन नेवाटहुदू टिकी रोतेहे ओहोडाल जीं किमती वोचने देनेहे त्याहा ईत देवा वोचने जो देवदून तो काई देहे. “जो जीत मिळवेहे त्याल देवा वोगीचामाने जो जिवना जाड हेय त्यावोन्वा फोळ आय खां दिही. जो जीत मिळवेहे त्याल

बिहीरा मोता दाक नाय. “जो जीत मिळवेहे त्याल दोवाण थोवला माम्नामाने (ओनामाने) आंय दिहो एन त्याल उजळो खोडो (काकरो) दिही, त्या खोडावोय नोवां नांव लिखला हेय.”

“जो जीत मिळवेहे एन सेवाटहुदूं मां काम कोअतो रोहे त्याल ओदिकार देवामाय यी.”

“जो जीत मिळवेहे तो ये रित्येकोय खूब उजळो फाडके रोवले रोई.”

“आंय जिवना चोपडयेमाने त्याहा नांव खोडी टाकनारो नाय एन मां आवाहा आगला एन त्या दूता आगला आंय त्या नांवा आवकार कोअही” (मानही) “जो जीता मिळवेहे त्याल आंय मां देवा देवळामाने खांब कोअही, तो ताने कोई दिही वारो जानारोग नाय.”

“जो जीत मिळवेहे त्याल आंय मां राजगादयेवोय मांपाही व्रोहां दिही. मांये वी तेहेंकोय जीत मिळवीन मां आवाहापाही त्या राजगादयेवोय व्रोठोहो.” (प्रगटी २ : ७, ११, १७, २६, ३ : ५, १२, २१).

पोयशाहा उगडो कोथळी ई देखाडेहे का योखला त्या मोनुज नाय तर त्या पोयशा वी देवाहाटी चोखा कोअला हेय त्या दोन दोवलात वेरां कोअता गोरीवाहांल तो मोदात कोअहे. आपे दाहावो वाग (कामाये दाहावो वाग) एन दाने एन त्यापाय जीं हेय तीं वादां देवाल देहे देवा नाव उचा ओए त्याहाटी बादां काय कोअहे. वाल्ये कुटको एन मांहां ई देखाडेहे का तो हारा एन ताबेदार जिवान जिवेहे दुंदी चोडावणारा पिणां पियना नाय किवा रोगात, नायते मुथडिमाअला खायन किवा बिहीरा कोअहा

बी नाय हारा ओन खायन तो सोताहाल विटळावे नाय तो आपे पोयशा उडवे नाय एन आपे आंग (जी देवा मोंदीर हेय)

बांग्ये कोअही बी जात वोडीन, खायते चुगळीन, किवा नुकसान कोए नाय. पेन फायदी कोए, साफ एन पोहाडे ओहोडां ओन खाहे. त्या मॉन प्रार्थना कोअना गुऊ जायाहां देवळामाने बोक्ती कोरा तो योकचोरो एन आवडयोकोय बादये जात्या ओवामानामाय एन बादये हांग्ये माठये वेळे ओजार रोहे त्याल प्रार्थना कोअना गोमेहे गोआंमाय रोई नायते कुटूंबामाने लोकाहामाय रोई किवा त्या माजल्ये खोत्येमाय रोई काहाका तो ई जायने हेय का प्रार्थनामाय देवा हांगात थोव्या वाची ख्रिस्ती मांअहूं टिकी सोके नाय

उगाडली चोपडी ई देखाडेहेका चोखा शास्त्रा त्याहाटी योक उगडी चोपडी हेय ती तीं दिनाय रोज वाचेहे आब्यास कोअहे त्येंमाने त्याल हारी ओकाल एन गोती, शियाणापोण मिळेहे जिवन एन उजवाडा आखीनाय सोकाय ओहोडा दोन मिळेहे त्या पागाहाहाटी उजवाडा जायला हेय एन दुसमानाल जिकनारी तारवा जायली हेय. त्या जिवाहाटी रोजी आत्मिक बाखे एन पाय सोताहाल साफ कोराहाटी आंगळना पाई एन सोताहाल एरांहाटी आरसो जायलो हेय. ख्रिस्ताहाटी दूख बोगवां त्याल खुशी लागेहे काहाका तो ई जाअहेकां दुखवेठया सिवाय कोअहाबी मुगूट मिळे नाय तो ई जाअहेका नोवा जिवनाहाटी ख्रिस्ताआरे तो पासो उठलो हेय त्याहाटी तो देवा गोठी जोलामजुग्यो गोठी नाय देखल्यो गोठी होदेहे. देवाल मिळाहाटी तो तियार हेय एन पाअयापाही लावला जाडा हारको तो हेय

जी ओगामामाय फोळ देहे, खोरा दाराखाहा वेला डाहाग्येरोका खुबखूब फोळ देहे. मोता दाक तो जाए नाय काहाका देवा पुरी मोया देवा चोखा आत्माकोय मिळीही तीं, त्या मोनामाय बोआलां हेय.

चित्रां दाहावां

“ ईसूय आख्यां पासा उठना एन जिवन आंय हेय, जो म्पोयेवोय बोरसो थोवेहे तो मोई गोंयलो रोई तेरी तो जिवी,

एन जो जिवतो हेय एन मांयेवोय बोरसो तो कोई दिही बी मोअनारो नाय." (योहान ११ : २५-२६)

"जो मां वोचेन वोनायेहे एन ज्येय मान दोवाडयोहो त्यावोय बोरसो थोवेहे त्याल जोलामजुग्या जिवन मिळयाहां एन त्यावोय न्याया वेळ येनारो नाय, तो मोतामने निगीन जिवनामाय पार निगी गोयोहो" (योहान ५ : २४) ख्रिस्ती मांअहांल मोता दूख किवा दाक लागे नाय मोताल जीत गीळी गोयिही " आरे मोता तो जीत केस हेय ? आरे मोता तो नांगो केस हेय ? जो देव आपे ईसू देवाकोय आपाहांल जीत देहे त्या स्तुती कोए." (१ कोरीथ १५ : ५४-५७)

जीं मांअहूं देवा आरे रोहे एन चालेहे तीं मोताल बिये नाय मोता वेळ येहे तोवे तीं खुशकोय जाहे. प्रेगीत पाऊल आखेहे " इहीने सुटी जायन ख्रिस्तापाय रोयना माल उहूं लागीहीं काहाका ई त्या कोअतां खुबूज हारां हेय." (फिलीपे १ : २३)

फासीखांबावोय ईसू त्याहाटीज मोअयो एन त्याल सुटोकोअयो त्या मूय एराहाटी ख्रिस्ती मांअहूं खुबूज उहूं कोअहे. चोखो आत्मा ईसू होवदाहा ईत कोई देहे. "तुमे मोन गाबराई नाय. त्याहाटी देववोय बोरसो थोवा एन मांयेवोय बी बोरसो थोवा, मां आबाहा गोअमे राहाहांटी जागो खुब हेय. पासो येयन तुमाहाल मांयेपाय लिही, याहाटी का जां आय हेय तां तुमाहाय बी रोवां." (योहान १४ : १-३)

"डोळाहांकोय देखयाहां नाय. कानाहाकोय वोनायांहा नाय एन मांअहां मोनामाय येनाहां नाय तीं आपाहांवोय मोया कोअनाराहाटी देवे तियार कोअलां हेय." (१ कोरीथ २ : ९)

में दोरत्येवोय मालक ईसू ख्रिस्ता पागाहा मागाहांवोय पाग टाकीन जो चालेहे त्याहाटी होरगामाय ज्या जागा तियार कोअला हेता त्याहा मोडेपोणा आखी देखाडाहाटी किवा होमाजाडीन आखाहाटी दोरत्येवोअने बोत्येहेमांय होबादूज नाय हेय. दाक लागे ओहोडा मोता बोदाल या सेवटला योक देवदूत किवा देवा बातमी देनारो निरप्यो आमाहाल देखायेहे दोसापाने सुटला ओहोडा आत्मा देवापान पास लेय जाहाटी तो वाट जोवेहे मोअनारा आंगा बोदत्ये हाकळयेहेपाने सुटी जायन जीव एन आत्मा होरगा बाआमीने सिदा देवआंबा उंग्येहे येताहा त्याहावोय त्येंय मोया कोअबी. त्याहाटी तो जिवतो रोयो एन त्याहाटी दोरत्येवोय तो मोअयो. देवा हांगातेमाय सुखा आवकार कोरा त्या वाट जोवेहे ता त्या मालक एन दोणी आवकार हारा होअदाहामाय कोअहे. इमानी चाकरा आपे दोण्या सुख बोगवांये. (मतय २५ : २१)

या आगला काळयाबूता गोती त्यावोय चालनारी नाय काहाका "पोरमेहेरा नोजरेकोय त्या सेवका मोन खूब किमत्यां हेय." (गीत ११६ : १)

"तांवे होरगामाने जायली, वाणी आंय बोनायो, त्येंय आख्या, "लीख ! मालकामाय मोअनारे आमी पाने सुखी हेते, चोखो आत्मा आखेहे खोरां आपे कामापाने सुटीन त्याहाल आराम मिळी. त्याहाकामे त्याहा पासला यी." (प्रगटी १४ : १३)

ताकीद !

मोयाळू वाचनारा तो मोन त्याल देतां येय त्याहाटी देव तो मोदात कोअहे; तो तुयेवोय मोया कोअहे तो रावणी कोईन

तूल आमीज आखेहे “मां पोहा, मां पोही तू तो मोन त्याल दे.” (नीती २३ : २६)

ईसू ल तो थाकलां, बोंगला, आसा नाय रोयला. दुखी जायलां मोन त्याल दे. एन तो तूल नांवां मोन एन नोवो आत्मा दी. तो ठोगाडनारा मोना मोरज्येवोय चालीन सोताल ठोगाडी मां लेहे काहाका “जो आपे मोनावोय बोरसो थोवैहे तो ओकाल वोगारेंतो पेन जो हान्ये ओकेले कोय चालेहे त्या बोचाव ओअहे.” (नीती २८ : २६) आपे पापे सोड एन दोरमीक पोणाल लोखठी रो काहाका “पापा मोजरी मोत हेय पेन देव मेहेरवानी आपे मालक ईसू देवामांय जोलामजुग्या जिवन हेय.” (रोम ६ : २३)

एन तुये आपे जिवन देव आवा आथामांय होपी देनाहां तर ख्रिस्त ईसूमाय जीं मोया एन बोरसो हेय त्याकोय त्या हारा बोचनाहाल हारां दोई रो. याजहाटी पोऊल आखेहे “काहाका मांये कावोय बोरसो थोव्याहा ई मान मालूम हेय एन तो मां ठेव त्या दिहीहाहाटी सांबाळा गोतीमान हेय, ओहोडो मान बोरसो हेय.” (२ तिमथी १ : १२)

खुबूज चोखा बोरसोमाय सोताहा वाद कोआ, चोखो आत्मांमाय प्रार्थना कोआ, ईसू आपे मालक जो वाट खोरेपोणा एन जिवन हेय त्यावोय दियान थोवीन देवा मांयेमाय सोताल कायम थोवा.

“राजाहां राजा एन मालकाहा मालक ज्ये त्या हेते त्याहाल लेय जाहाटी माहारीज पासो येनारो हेय.”

“तुमा देवापाने दूर नाय जा त्याहाटी तुमाहाल सांबाळा एन त्या मोठेपोणा हांगातेमाय दोस बोगार ओहोडये मोठये खुशयेमांय उबे कोरा जो गोतीवान हेय ओहोडा आपे तारण कोअनारा योकाज देवाल, ईसू ख्रिस्त आपे मालक याकोय मोठेपोणा, किमात, पराक्रम एन ओदिकार ई काळा सुरवात्ये आगला, आमी एन जोलाम जूग हेय. आमेन.” (येहुदा २४:२५)

Copyright ANGP

A SPECIAL WORD FROM ANGP
UN MONDE SPÉCIAL DE L'ANGP
UMA PALAVRA ESPECIAL DA ANGP

This booklet "The Heart of Man" is available in over 538 languages and dialects spoken throughout the world (Africa, Asia, The Far East, South America, Europe, etc.) Our Heart Book is now also available on cell phones, tablets, etc from www.angp-hb.co.za or as an APP "Heart of Man" on Android phones.

Le livre du "Coeur de l'homme" peut être obtenu en plus de 538 langues et dialectes parlés dans le monde entier, à savoir: Afrique, Amérique, Asie, Extrême Orient, Europe. Notre Livre du Coeur est maintenant aussi disponible sur votre Téléphone cellulaire, plaques, etc. de www.angp-hb.co.za ou comme une Application "Heart of Man" sur téléphones Android.

Este livro "O Coração do Homem" é obtido em mais de 538 línguas e dialetos falados em todo o mundo, a saber: (África, Ásia, América do Sul, Extremo Oriente, Europa, etc). O nosso Livro O Coração do Homem também está agora disponível em telefone celular, tablets, etc. de www.angp-hb.co.za ou como um aplicativo "Heart of Man" nos telefones celulares Android.

The 10 heart pictures contained in this booklet are also available in the form of large coloured picture charts (86 x 61cm) bound together in a set of 10 pictures. These "Heart Charts" can be obtained with European or African features and are particularly suitable to be used in conjunction with the Heart Book for class-teaching, open air evangelization etc. Kindly contact us to ascertain the latest subsidized price of this chart.

Les 10 images du coeur qui figurent dans ce livre peuvent être obtenues en tableaux de couleur, format 86 x 61 cm, avec des physionomies européennes ou africaines. Ils peuvent être utilisés en même temps que le livre du coeur pour des classes bibliques, a

l'ecole du dimanche ou lors de reunions de plein air. Soyez aimable de nous contacter pour assurer les derniers prix en cours du tableau.

As 10 imagens do coracao, contidas neste livro podem ser obtidas num conjunto de 10 imagens em colorido no tamanho de (86 x 61 cm). Estes "Cartazes do Coracao podem ser obtidos com caracterfsticas Europeias e Africanas e podem ser usados em conjuncao com o mesmo livro em classes de ensino biblico, evangelizacao ou ao ar livre. Agradecemos que nos contacta- se para confirmacao do ultimo preco dos cartazes.

Kindly write to us if you are able to assist us with further translations of our free Gospel literature, informing us of the language into which you could translate this Gospel literature. Your assistance would be appreciated.

If you have found salvation in Christ, or have been otherwise blessed through our Gospel literature, please let us know. We would like to thank God with you, and remember you further in our prayers.

Nous vous invitons a nous contacter pour faire des arrangements concernant de nouvelles traductions de notre litterature, nous informant de la langue dans laquelle vous pouvez traduire cette litterature evangelique. Votre aide sera beaucoup appreciee.

Si vous avez trouve le salut en Christ ou si vous avez ete beni par notre litterature, nous vous prions de nous le faire savoir. Nous aimerions remercier Dieu avec vous et prier pour vous.

Nos vos convidamos a nos contactar, afim de fazer qualquer arranjo concernente a novas traducoes de nossa literatura em outras lnguas. Vossa assistencia sera muito apreciavel.

Se tem encontrado a salvacao em Cristo, ou se tem sido abençoado por intermedio da nossa literatura evangelica, faca o favor de nos

informar. Pois nos gostaríamos de agradecer a Deus juntamente convosco, e lembra-lo sempre em nossas oracoes.

For free Gospel literature, books and tracts in over 538 languages, write to:

Pour obtenir gratuitement de la litterature evangelique, des livres et des traites en plus de 538 langues, ecrivez a:

Para obter gratuitamente a literatura evangelica, livros e folhetos em mais de 538 lnguas diferentes escreva para:

ALL NATIONS GOSPEL PUBLISHERS

P.O. Box 2191

PRETORIA

0001

R.S.A.

info@angp.co.za

A Gospel Literature Mission financed by donations

Une Mission de litterature evangelique finacee de dons

Missao de literatura Evangelica financiada por donativos

(Reg. No. 1961/001798/08)